

Κινηματογραφικός Κόσμος

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΑΡΙΘ. 14

ΑΘΗΝΑΙ 3 Ἀπριλίου 1927

ΠΡΙΣΣΙΑ ΝΤΗΝ

Ἡ ὡραία ἄμερικανὴ πρωταγωνίστρια τοῦ κινηματογράφου εἰς μίαν σκητὴν τοῦ ἰσπανικῆς ὑποθέσεως, ἔργον «Σειρὴν τῆς Σεβίλλης» τὸ ὁποῖον ἐσημείωσε ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν προβληθὲν εἰς τὸ κινηματοθέατρον «ΑΤΤΙΚΟΝ».

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ.3.50

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

*Ετησία Δρ.	150.—
*Εξάμηνος >	80.—
Τριμήνος >	40.—
*Εξωτερικού Γενικός	
*Ετησία Διρ. Άγγλ.	1.—
*Εξάμηνος >	1)2
*Αμερικτικής	
*Ετησία Δολλάρια	5.—

ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. 14

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΗΜΗΣΕΩΝ

Διά μίαν φοράν
 6 στίχους . . . Δρ. 5.—
 Μέχρι τριών δημοσιεύσεων 0 στ. > 4.—
 *Ανω των τριών δημοσ. 0 στίχους > 3.50
 *Η σελ. . . . > 40J.—
 Είς τὸ ἐξώφυλλον ἡ σελ. . . . * 500.—

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΗΜΗΣΕΩΝ

Διά μίαν φοράν
 6 στίχους . . . Δρ. 5.—
 Μέχρι τριών δημοσιεύσεων 0 στ. > 4.—
 *Ανω των τριών δημοσ. 0 στίχους > 3.50
 *Η σελ. . . . > 40J.—
 Είς τὸ ἐξώφυλλον ἡ σελ. . . . * 500.—

Εβδομαδιαία Κινηματογραφική και Φιλολογική Επιθεώρησης
 *Ιδιοκτήτης—Γενικός Διευθυντής:
ΗΡΑΚΛΗΣ Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
 Γραφεία: Σοφοκλέους 7 (Στάθ Παπάγου)
 Τηλεγραφήματα: *ΚΙΝΗΜΑΤ. ΑΣΤΕΡΑ., ΑΘΗΝΑΣ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 3.50

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ "ΚΙΝΗΜ. ΑΣΤΕΡΟΣ."

ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Πώς λειτουργούν και εις ποίαν κατάστασιν εύρισκονται.—Αι μηχανικά των εγκαταστάσεις.—Η μουσική και τὸ κοινόν.—Τὰ ὄπια και τὰ κατά ἐνός ἐνάστου.

Οἱ συνοικιακοὶ κινηματογράφοι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀκόμη ὄχι μόνον ἦσαν ἐλάττωσι ἀλλὰ καὶ ἀθλιότατοι. Ἐσχάτως ὅμως ὁ κινηματογράφος ἐπορεύθη τῶσον πολὺ ἐν Ἑλλάδι ὥστε κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν νὰ αὐξηθῶν σημαντικῶς τὰ κινηματοθέατρα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ ὑπολογίζωμεν καὶ αὐτὰ πρὸ ὕψους εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ὁ «Κινηματογραφικός Ἀστικός» ἐν τῇ ἐπιθεώρησι τῶν ὅπως ἀπ' ἐνός μὲν ἐνθαυρῶν τοὺς συνοικιακοὺς κινηματογράφους καὶ ἀπ' ἑτέρου δόσθη εἰς τοὺς ἀναγνώστας μίαν μικρὰν ἰδέαν τῆς προόδου τοῦ κινηματογράφου ἐν Ἑλλάδι, ἀπέδωκεν εἰς εἰδικόν του συνεργάτην μίαν μεγάλην δημοσιογραφικὴν ἔρευναν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀνατυπώσεται ὁ τρόπος μὲν τῶν ὁποίων λειτουργοῦν τὰ δευτερεύοντα ὅπως εἰπεῖν κινηματοθέατρα ἀρίων συγχρόνως εἰς τὸν γράφοντα πλήρη, ἐλευθερίαν γνώμης, ὅσον ἀφορᾷ τὴν καλὴν ἢ κακήν λειτουργίαν ἐνός ἐκάστου κινηματογράφου.

ΤΟ "ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ,"

"Αν δὲν ἀπατώμα τὸ «Ἀθηναϊκόν» εἶναι ὁ νεώτερος τῶν κινηματογράφων πρὸ ἰδρύθησός εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἡ ἡλικία του μόλις ἀριθμεῖ ἕξ μῆνας πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἐμποδίζει εἰς ἐναντίον τὰ καλλίτερα λαϊκὰ κινηματοθέατρα τῆς πρωτεύουσος. Μία οὐδα ἀνεκτὰ εὐρύχωρος μὲ δίκαιον ἀνάλογον καὶ μὲ θέσεις πολιτικῶν, ἀποτελεῖ τὸ ἰσοκρίτους τοῦ «Ἀθηναϊκοῦ». Τὸ ἐξωτερικόν εἶναι ἐπίσης εὐπρεπὲς καὶ ἂν ἡ τοποθεσία του δὲν ἦτο ἐκεῖ ὅπου εἶναι (ὡς γνωστὸν εὐρίσκειται πῶς ἀπὸ τὸ μέγιστον τῆς Ἀμαρτίας) τὸ «Ἀθηναϊκόν» θὰ ἠμποροῦσε νὰ συναγορεύθῃ καλλιτεία μὲ τὸν λοιπὸν καλοῖς κινηματογράφων. Ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Σαμαρτζῆς φαίνεται ὅτι εἶναι ἀνθρώπος πρὸς γνῶριζαι νὰ ἐκτιμᾷ πολὺ καλὰ τὸ κοινόν του, διότι καθὸς παρατήρησας αἱ περὶ τὰς θέσεις τοῦ θεάτρου εἶναι στρωμέναι μὲ πέτρινα μαζιλίγια πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει εἰς ἄλλους κινηματογράφους. Ἐκεῖνο ὅμως κερλεῖται νὰ ἀξίξει νὰ τοῖσιναι ἰδῶ εἶναι ἡ ὥραια Πιανόλα πρὸς ἡμεῖς μουσικῆς εἰς τὴν θέσιν τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ὁποίας τὰ ὄραια μουσικὰ κομμάτια εἶναι ἀπειροσ καλλιτεία ἀπὸ ἅπαντα πρὸ θὰ ἔπεισαν ἀσφαλῶς εἰς οἴδε, ποῖας συνοικιακῆς μουσικῆς σχολῆς, μουσικοῖ. Ἐπὶ τέλους ὁ κόσμος πρὸς συνάξει εἰς τὸ «Ἀθηναϊκόν» δὲν εἶναι μὲ ἀριστοκράτης, δὲν εἶναι ὅμως καὶ ὁλοσκόπου ἀρχαῖος. Καὶ ἂν μάλιστα ἡ τοποθεσία

τοῦ κινηματογράφου ἦτο καταλιχότερα θὰ ἐπῆγαινε ἀκόμη καλλίτερος κόσμος. Δὲν εἶναι δυνατὸν ἄραγε καὶ ἄλλοι συνοικιακοὶ κινηματογράφοι νὰ ἐφαρμόσουν αὐτὸ πρὸς ἐπῆγαινε δ κ. Σαμαρτζῆς εἰς τὸ «Ἀθηναϊκόν»;

Ἡ προβολὴ τοῦ «Ἀθηναϊκοῦ» εἶναι σταθερὰ καὶ τὰ ἔργα πρὸς προβάλλονται ἀπὸ τὰ καλλίτερα πρὸς ἐπιχθῆσαν εἰς τοὺς κεντρικοὺς κινηματογράφους. Εἶναι καὶ αὐτὸ μαζὶ μὲ τὴν ταξιδιάρειαν πρὸς εἰς τὴν αἴθουσαν, μία εἰδειξίς τῆς εὐνομηθείας καὶ τῆς καλῆς θηλοφίας τῆν ὁποῖον εἶχει ὁ ἰδιοκτήτης νὰ ἀναποκρίθῃ πλήρως πρὸς τὰς καλλιτετικῆς απαιτήσεις τῶν πελατῶν του. Εἰς ἄλλα κρᾶτη αὐτὸ εἶναι στοιχειώδη πρᾶγμα τὸ ὁποῖο οἱ διευθυνταὶ τῶν κινηματογράφων δὲν ἔχουν πρωτίστως ὄψ' ὄψιν του. Ἐπειδὴ ὅμως ἰδῶ δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον γ' αὐτὸ ἔθωωρήσας σκόπιμον νὰ τῶντοῖσιναι ἰδιαίτεως πρὸς ἔπεινον πάντως τὸν ἰδιοκίτην καὶ διευθυντοῦ τοῦ κινηματογράφου.

Μὲ λίγα λόγια τὸ «Ἀθηναϊκόν» ἠμπορεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι ἀποτελεῖ ἐξαιρέσιν μέσα εἰς τὰ ἄλλα συνοικιακὰ κινηματοθέατρα τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ ἀπόψεως εὐπρεπειας, τάξεως, καθαριότητος καὶ πολιτισμοῦ.

ΤΟ "ΚΑΡΠΙΣ," (Ν. Ἰωνίας)

Τρεῖς εὐνομηθείτοι καὶ προσδεντικὸι ἐπιχειρηματίαι οἱ κ. κ. Ἰωάννης Ριζογιαννοπούλου, Ἰωάννης Ἰωαννίδης καὶ Ἰωάννης Βαλαβάνης, πόσις Γιάννηδες θεῆ μουλ, ἀναμετρήσαντες τὸ κοινόν τῆς Ν. Ἰωνίας, τοῦ συνοικιακοῦ ἰδρύσαν τὸν κινηματοθέατρον «Καρπῖς» μὲ τὴν ἑλπίδα ἐνός καλοῦ καὶ ἐπιμεθῶν μίλλοντος. Κοῖ οἱ εὐνομηθείτοι αὐτοὶ ἐπιχειρηματίαι δὲν ἐρείσθησαν οὐδεμίαν δαπάνης. Ἐπίσιν ἀμολογοῦμενος ἔνα κομψότατον θεάτρον μὲ πλήρες ἡλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις μὲ μηχανὴν ἀρίστης μάκρας καὶ μὲ ἄλα τὰ προληπτικὰ μέτρα τὰ ὁποῖα προβλέπει ὁ νόμος.

Ἐκτός τούτου ἐξῆρθησαν ὄλην τῶν τῆν προσοχὴν καὶ τῆν ζαοτηριότητα εἰς τῶν ὅπως ὅστε τὸ κοινόν νὰ μὴ ἀποκομίσῃ δυσμενεῖς ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν ἐπιλοκωπίν του εἰς αὐτὸ. Καὶ τὸ ἐπέτυχεν μὲ τὴν προβολὴν τῶν ἐκλεκτοτέρων ταινιῶν αἱ ὁποῖαι προσβλήθησαν εἰς τὰ μεγάλα Ἀθηναῖκα κινηματοθέατρα. Καὶ ἐρωτάται τώρα. Ἡ ἀπίδοσις τῶν προσπαθειῶν τῶν εὐνομηθείτων αὐτῶν ἐπιχειρηματιῶν ὑπῆρξε τοῦλάχιστον ἄνολογος πρὸς τὰς δαπάνας πρὸς ὅπως τῆσαν; Δυστυχῶς ὄχι. Ὁ κ. Ριζογιαννοπούλου μὲ ἀφηγήθη τὰς τραγικὰς κυριολο-

κτικῶς στιγμὰς πρὸς ἐπίρρασην ἢ ἐπιχειρήσεις κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ ὁμολογᾷ ὅτι ἐξελάγη.

Ἐπίρραση μὲν λέγει ἀλόγητος ἑβδομάδες κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ταινίαι προσβάλλονται ἐνώπιον κενῶν καθισμάτων. Καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ἐπεκατέθη τὴν μαρτυρίαν τοῦ πρῶτον ὑπαλλήλου τοῦ Δημοσίου φόρου κ. Βαλασοπούλου Γιάννη καὶ τούτου, καθὸς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Γιάννη ἐπίσης.

Ἐν τούτοις ὅς ἀντελήφθη δὲν ἐπειθαυρῶνθησαν οἱ διευθυνταὶ τοῦ κινηματογράφου αὐτοῦ. Ἐπέμειναν εἰς τὰς πεσοπιθήσεις τῶν καὶ ἂν κρῖναι κανεῖς ἀπὸ τὴν ἐργασίαν πρὸς κἀμινε τώρα ἠμπορεῖ νὰ πῆ ὅτι τὸ καλοκρῖναι θὰ δυναθῇ νὰ ἰκανοποιηθῇ ἢ ἐπιχειρήσεις. Ἡ μουσικὴ τοῦ «Καρπῖς» ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑνα πιάνο μόνον. Ἡ πιανίτα δεσποινίς Εὐρύκλεια Τριανταφύλλου κίτοις; τοῦ συνοικιακοῦ εὐτυχῶς εἶναι πεπειραμένη καὶ γνῶριζει πολὺ καλὰ νὰ γνῶριζει τὸ ὄργανόν τῆς. Τὸ τονίζομεν δὲ αὐτὸ ἰδιαίτερος διότι ἔχομε μικρὰν πείραν ἀπὸ μερικοὺς πιανίστας ἄλλων κινηματογράφων.

Οἱ διευθυνταὶ τοῦ «Καρπῖς» μὲ ἀνεκρίσαντες ἐπίσης διὰ συντάμους ἀκπέτηνον νὰ ἐπεκτείνων τὸ θέατρον κατὰ τέσσαρα ἀκόμη μέτρα, σκέπτονται δὲ νὰ συμπληρώσων τὰ μέσα τῆς ἀνάεως; μὲ ἀποροφῆτας ἀνεμικτήρας καὶ καθίσμα αἰματωῶν κεντρικῶν κινηματογράφων.

Ἡ κτινωσία τῆς Ν. Ἰωνίας, ἢ ὁποῖα εἶναι βεβαίως ἐκτικὴ καὶ γνῶριζει νὰ ἐκτιμᾷ τὰς πολιτικῶν περσοπαθείας εἰς τὰ βεβαίως διὰ τὰ ἐνισχύση τὸ ἔργον τῶν κ. κ. διευθυντῶν τοῦ «Καρπῖς».

ΤΟ "ΠΑΝΟΡΑΜΑ,"

Δὲν πρόκειται ἀσφαλῶς περὶ κινηματογράφου. Πρόκειται περὶ σταύλου μέσα εἰς τὸν ὁποῖον σακεντρώωνται ἑνα σωρὸ κοινωρικὰ ὑποβάματα διὰ νὰ βροῦν χειρότερα ἀπὸ διὰ ἦσαν προτὸ εἰσέλθου. Δὲν θέλομε βεβαίως νὰ κατακρίνομε τὸν ἐπιχειρηματίαν. Εἰς τὴν κατάστασιν πρὸς εὐρίσκει; τὸ κτίριον δὲν ἀξίξει τὸν κόπον νὰ ἐνδιαφερῆται κανεῖς περισσότερο δ' αὐτό. Βρῶμα καὶ δυσοδία καὶ ὅλη ἡ συνομοστασία τῶν ἀπομνηστικῶν ἀτόμων, εὐρίσκειται ἐν ἀφῶντῃ μέσα εἰς τὸ ρυπαρὸν αὐτὸν κινηματοθέατρον. Οἱ ἐντομολόγοι θὰ εἶχαν φανταζομαί νὰ κῆμον σπουδιότατας μελέτας ἐκεῖ μέσα καὶ οἱ κοινωνιολόγοι θὰ ἠμποροῦσαν νὰ γράφουν τόμους ὁλοκλήρους διὰ τὸ διάφορον ἡθῆ τῆς ἀληθείας ἐν Ἑλλάδι καὶ τῶν ὑποκοῖ οἱ ὁποῖοι ἠμιοινοῦνται μέσα εἰς τὸ θέατρον αὐτό. Τὸ ἀτύχημα εἶναι ὅτι ἐκεῖ μέσα συγχίζων καὶ πολλὰ παῖδια οἰκογενεῶν, προσελκυσμένα ἀπὸ τὰ ἡρωικὰ καὶ περιπετειώδη ἔργα πρὸς προβάλλονται συστημικτικῶς ἐπὶ τῆς ὀθόνης τοῦ «Πανοράματος».

Τὰ ἐπεισοδικὰ ἔργα εἶναι ἐπίσης ἰδιαίτερον ὅσον καὶ τὰ ἄλλα κινηματογραφικὰ ἔργα. Ἄλλ' ἑνα ἔργον γάνη τῆν παιδαγωγικὴν ἰκανότητά του ὅταν προβάλλεται μέσα εἰς περιβάλλον τῶσον ἀποκορυστικόν δὲ νὰ μὴ πρὸς τίποτε ἄλλο. Εἶμαι δὲ βεβαίως ὅτι καὶ τῆν Κασσιανὴν ἔαν ἐβλεπε κανεῖς ἐκεῖ μέσα θὰ ἔρευνε μὲ τὴν ἐντύπισιν ὅτι παρηκολούθησε τὸν βίον κῆποιας κοκότητος τοῦ Μουζικ Χώλλ τοῦ Λονδίνου ἢ τῶν Παρισίων, Καὶ ὁ μὲν ἰδιοκίτης τοῦ κινηματογράφου ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἀποφασίσῃ ποτε νὰ κλείσῃ τὸ θέατρον αὐτὸ διότι πᾶρα ἴδια ὅσα ἀνεφερα ἀνωτέρω ἐργάζεται θανμάσια. Δὲν νομίζε ὅμως ἢ ἀτυνομομα εἰς ἔχει ὑποχρέωσιν αὐτῇ νὰ κλείσῃ ἄπαξ διὰ παντός τῆς πόρτες τοῦ κινηματογράφου αὐτοῦ ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ διαφθορεῖται τὸ ὁ ὁποῖος μὲς βράει ἀπὸ ἀπόψεως πολιτικῆς εἰς νατωτέρων μοίρων καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ Τουαζέμ τῆς Ἀρρικῆς; καὶ τὸ Χανάτον τῆς Βουχάρας; Ἐκτός τούτου τὸ θέατρον αὐτὸ ἔχει εἰς βῆρος του καὶ ἑνα ἀτύχημα τὸ ὁποῖον ἐτοιχίσε τὴν ζῶν ἑικοσῶδες παιδιῶν τοῦ λαοῦ. Καὶ εἶναι ἴσως πολὺ πιθανόν τὸ ἐπιμεθῶνα ὑπερᾶσα του μὴ καταρῶσιν. Εἶναι ὅμως βεβαίως ὅτι ἡ λειτουργία του παρακοινεῖται μίαν πολὺ μεγαλυτέραν κατάρῶσιν. Τὴν ἀκατάρῶσιν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Θ. Γ.—

(Εἰς τὸ προσεχῆς τὸ «Σίμαρπὰ», τὸ «Ροζιμλαίρ» καὶ τὸ «Ἀχιλλεῖον».)

ΠΥΡΚΑΪΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ "ΛΕΥΚΟΝ ΠΥΡΓΟΝ,"

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 31 Μαρτίου 1927 (τοῦ ἀνατοκροῦ τοῦ μαρ).—Χθὲς τὴν ἑσπεραν πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα εἰς τὴν καμπίναν τοῦ κινηματοθέατρο «Λευκὸ Πύργον» ἀπεσφραξεν δύο πράξεις τοῦ ἔργου «Ὁ υἱὸς τοῦ Ζορῶ Ἀν Χ» ὡς καὶ τὴν μηχανήν, ἐδνυχῶς ἀνευ ἀνθρώπων δυστυχημάτων. Δόγω τοῦ ἀτυχήματος ὁ κινηματογράφος δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ συνεχίσῃ τὴν λειτουργίαν του. Σήμερον ἐπαναλαμβάνει αὐτὴν μὲ προβολὴν ἄλλου ἔργου.

"Π. Σ. Φ. Κ.,"

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου Φίλων τοῦ Κινηματογράφου, ἢ Διεύθυνσις τοῦ «Κινηματογραφικός Ἀστικός» ἐδέχθη ὅπως τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου τὰ ἐπιθυμοῦντα νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ εἰς τὸ ἐν λόγῳ περιοδικὸν καταβάλλου ὡς συνδρομὴν ἑτησίαν μόνον δραχ. ἑκατὸν (100), ἢ οἱ παρῆται ἐκπτώσεως τοῦ ἐνός τρίτου τῆς συνδρομῆς.

(Τ. Σ.) Ἐκ τοῦ Συνδέσμου

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὴν Κυριακὴν 3 Ἀπριλίου ἐ. ζ. τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Π. Σ. Φ. Κ. κῆμει τὴν πρώτῃν του ἐκδρομὴν εἰς Χαλκίδιον (Ἀττικῆς) εἰς τὴν ὁποίαν προσκαλοῦνται νὰ λάβωμ μέρος ὅσα μέλη τοῦ Συνδέσμου ἐπιθυμοῦν. Κατὰ τὴν ἐκδρομὴν θὰ ληφθῇ καὶ ἡ πρώτη κινηματογραφικὴ ταινία τῆν ὁποῖαν προσεφέρθη εὐγενῶς νὰ «γυρίσῃ» ὁ γνωστὸς ὁστρατὴ κ. Μαυρίμιος Νοβάκ. Τόπος συγκνερῶσεως ὁρίσθη ἡ Πλατεία Κάνιγγους ὥρα 2 μ. μ.

(Τ. Σ.) Ἐκ τοῦ Συνδέσμου

ΟΙ ΚΛΗΡΙΚΟΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δι' ἐγγράφου τῆς πρὸς τὸ ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν ἐξήτησεν ὅπως εἰς τὸ διάταγμα περὶ Κινηματογράφων προσεθεθῇ διάταξις ἀπαγορεύουσα τὴν εἰσοδον τῶν κληρικῶν εἰς τοὺς κινηματογράφους.

Ὡς ἀνεκρινώθη ἀρροδιῶς ἢ αἴτησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ ἀποδοτικὴ, καὶ τοῦτο διότι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἔχη δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ περιορισμὸς εἰς τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν.

ΑΣΤΕΡΕΣ ΤΗΣ U.F.A.

BRIGITTE HELM

Η ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ ΤΗΣ «ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ»

Η Βριγιτέ Χέλμ συγκινημένη την στιγμή αυτή το παγκόσιο ενδιαφέρον του κινημ. κόσμου. Ο θάνατος της «Μητροπόλεως» εις το Βερολίνο, Ν. Υόρκη, Λονδίνο, Βιέννη και γενικά εις όλας τας μεγαλοπόλεις του Κόσμου είνε, δύναται τις να υποστηρίξη, και θάνατος της νεαρής καλλιτέχνης και τουτέ διότι η ψυχή του φίλου είνε αυτή, εσωματωσά υπέρτατος τον διπλούν ορόν της «Μαρίας» και της «μηχανικής Μαρίας» (του ανθρώπου του μέλλοντος).

Νάνος τον άναγνωστών του **Κνημ. 'Αστέρως** απειάνθη εις την U. F. A. ήτις ενίενος μοι άπέστειλε βιογραφικά πληροφορίας της Βριγιτέ Χέλμ. Έργάσιον άλλοτε διά την ύπαιθρον Καυλήν Χόρν, θα δοξηθήσαν σήμερον διά την πρωτοφανοσίαν της «Μητροπόλεως» υποσχόμενοι να συμπληρώσωμεν το καλλιτεχνικό τούτο της U. F. A. προσχέσιτά δια της αντιστογραφίας της Lillian Harvey.

Η Βριγιτέ Χέλμ είνε 18 έτων. Μέγας πρό τιος δηλ. δεν της έπαιστέται να εισοχεται έκένθρον εις τα κινηματοθέατρα, έννεκα της αντιστοίας ώς προς το σημειον αυτό, Γερμανικής Νομοδοσίας.

Ο πατέρας της ήτο άξιωματικός, άντώς όμως μικρόν μετά την γέννησιν της Βριγιτέσ επιδόσαν και έτσι η οικογένειά της έτεος οδοντοχία.

Η μητέρα της ήνοιζετο να δώση οτά παιδιά της μία καλή άνατροφή που να εξηραγίησ ένα καλό μέλλον. Ές άλλον ο κίνδυνος του κακού θούσιον εις τοιαύτας προσωπίδας είνε φοβερός. Η Ισχυρά όμως θέλησις και η μεγάλη μηχανική άγάπη εκαιώρωσι πράγματα σχεδόν άδύνατα. Έπίτευξ δηλ. να λάβη ύψωσιν η κόρη της ούδόπως ύπερέρσαν των άλλων κοινωσιών της αυτής τάξεως.

Η Βριγιτέ Χέλμ μαθησία εις το «Johanna Hein» δεν ήτο ούδέμιας μαθησίας καλλιτέρας, άλλα και ούδεμιας ζωροτέρας. Ένώ λοιπόν εις τα μαθήματα ήτο μετρία, εις τας σχολικάς παρουσιάσεις ήτο πρώτη.

Από το πατήρησιν και η διεσθόντια της σχολής και η μητέρα της και άντελήθησαν πλήρως ότι η ζανθιά Βριγιτέ υπέρβαται ένα εξαιρετικό ταλάντο γιά τη σκηνή.

Η διεσθόντια της σχολής, ούζυγος γνωστού τραπέζιου, ήτο καλή γυναικα και ποίν φιλόφροστος (γιά φιλεάνθρωπισμούς λόγους είνε ίδρύσει την σχολήν αυτήν κοντά τω Βερολίνο), ήσθάνετο δε εξαιρετικόνυμπαθείαν γιά το μικρό όφρατό Είλεπ λοιπόν στη μητέρα της Βριγιτέσ ότι θα ήτο πρόθυμος να την βοηθήση να άνέλθη εις την σκηνή.

Αί προσάσεις της διεσθοντίας της ήσαν, άλλ' ειχε παρατηρήσει ότι η τέχνη της κόρης συνεκιστρούτο πρό παντός εις την μίμησιν. Έκαμε λοιπόν τον άλοπόν ανλλογισμόν ότι η κόρη της θα έκευίεχενε ποίν προσώστροσι εις την οδόνην, ήτις προσώστροσον παντός άλλου ζητεί την μίμησιν.

Χωρίς λοιπόν να ζούση κανείς τίποτε πλην της κόρης της έδωκε στον ορζότιου U.F.A. Fritz Lang όστις τότε μόλις είνε τε-

λειώσει τους «Νικητούσμεν» και ειχεν άποκίησι παγκόσιμον φήμην, την φωτογραφία της Βριγιτέσ και ένα πιστικό γράμμα, εις το όποιον έξέθετε τελείως τα γράμματα της κόρης της.

Η πρώτη εντύπωσις του Lang εκ της εικόνας δεν ήτο καλή, δεν την εύρισκε φωτογενή, άλλα τέλος πάντων γιά να βρη κάποια δικαιολογία την έκάλεσε γιά δοκιμήν.

Ο Fritz Lang τας περιέμισε οτό Νοϊνμάρκτελουπεργκ. Με το άλανθιστο βλέμμα του πατήρησε το ζανθό προσωπίκι της Βριγιτέσ. Ήτο περίου 16 έτων, φορούσ όνα άπλό φορεματάκι και δύο ζανθές πλεξούδες συνεκλήθησαν ένα όφρατό ούνολο. Τα μάτια της έδειξαν εξαιρετική έκπακτα και ο μέγας σκηνοθέτης ήθέλησε να της υποβάλη μερικά έρωτήσις και της ειπε: «Ποτα φίλε ειδατε τέκνιαιώς και ούς ήσαν;» «Οί Νικητούσμεν και η Λουκρητία Βοργία» απήτησε γρήγορα, χωρίς παιδική παρατή, χωρίς διαταγή. «Ο Fritz Lang ικανοποιήθη, άλλα την ήρωιστρον άκούη: «Ποιον ορόν θα επιθυμούσας παρουσίωσον διά το ποδούθη;» «Την βασίλισσαν Έλισαβέτ εις την «Μαρίαν Στούαρτ» απήτησε. «Ο Λόγκν έμεινε κατάπληκτος από της τοιαύτης άπάντησος. Δημητίο μόν άργόιστρον ότι: «Πολλά μοι άπήτησαν εις έρωτήσις μου, την Μαρίαν Στούαρτ, την Αικαίαν, την Νύμφην της Μεσοήνης του Σίλλερ και τόσα άλλα πρόσωπα, άλλα καμιά δεν ειχε διακρίνει όποιαν εξαιρετικην δραματικόντητα σκευετρούσε ο ορόλος της Έλισαβέτ. Η άπάντησις λοιπόν της Βριγιτέσ με έκαμε να άντιληφθώ ότι εύρισκομαι πρό εξαιρετικού φαινομένου.

Χωρίς να της πη τίποτε της έδωσα να διαβάση μίαν επιστολήν γιά να δη πως θα εκδηλώση τα διάφορα συνισθηματά της και συγχρόνως εκμηνατογραφείτο. Αυτή ήτο η δοκιμή, ήτις έφρασε άποτελέσματα άνέλπιστα.

Άλήθεια η τέχνη ήτο με το μέρος της Βριγιτέσ. Ειχεν άποφασισθή το γράμμα εις «Μητροπόλεως». Ο Fritz Lang με την ούζυγον τον την Thea von Harbou κατέγινοντο να έφρασι τους καταλλήλους ήτοπισούς. Ο όρκουήτης εύρέθη ταχέως, ήτο ο R. Klein Rogge, ο δούνατης της «Μητροπόλεως», ο Alfred Abel δόσκολον ήτο να βρεθη. Ο καταλλήλος

Μία σκηνή από το έργον «Η χρυσή πεταλούδα» με την Λιλή Νταμιτά που θα προβληθή προσεχώς εις το «Αττικόν».

διά τον δόσκολον νεανικόν ορόν επί τέλους άνεκαλύφθη, ήτο ο Gustav Frölich. Άλλά τον ορόν της Μαρίας, τον διπλούν αυτόν και τον τόσον πολύπλοκον ορόν που λεγούν δοκίμων ή-δοποιόν διεκδικούσας, άλλ' εκ των όποιων ούδεμία μαγοποιούσε τον ιδιόοροτον Lang, ποτα να τον αναλάβη; «Ίσως είνε κατάλληλη η Βριγιτέ, ός δοκίμοσμεν», διανοήθη ο σκηνοθέτης. Και άυ έτος, άυ έργον. Η Βριγιτέ Χέλμ εθράμβησεν... το μέλλον πλέον της ήρωιστρος γυναικο δόξα και αίγλην.

Εις όλους άγνωστον, όλοι έφοβόντο άλλ' η απελθήσι προς τον Fritz Lang όπως άλλος στον Murnau (Κ. Χόρν) δεν έπίστροπε να διατάξωμεν γιά την δύναμιν μιας δεκαοκταετίδος.

Εις άρθρον που έγραψα σχετικόν με την «Μητροπόλεω» άνέγραφα τας κρίσεις των γερμανών κριτικών και ρουζώ ότι είνε περιτόν να της επαναλάβω. Ένα μόνον τούτω όπου εθράμβησεν η «Μητροπόλις» και εις αυτήν την «Αμερικην» το όνομά της δεν ήρηνοείται, ένα έπανον άν γράψη ο κριτικός, θα άφωρή και τον Λαν και την Χέλμ.

Έλπίζομεν ότι ταχύναιτα και άσφαλός έφρετος η Συνέ-Όορον θα μάς κήρη το όφρατό αυτό, ν' απολαύσωμεν το θαύμα, την «Μητροπόλι» και συγχρόνως να γνωρίσωμεν την δευτέραν αυτήν άποκάλυψιν του Γερμανικού φίλμ, την άφθαστον, ύπέροχον, όφρακιώτην Βριγιτέν Χέλμ.

Αν δι' έμπορικούς λόγους η Συνέ Όορον δεν προσβάλλει έφρετος τον γίγατον αυτόν της τέχνης; θα είνε άπολύτως άδικαιολόγητος και η σπάσις θα είνε προσβλητική διά το Αθηναϊκόν κοινό, το όποιον γνωρίζει να εκτιμή και να έπιστηρίξη ιδιαιτέρως την έκτασαν αυτήν.

Ro - Ma

Εις το προσεχές ο Willy Fritsch δυνήεται τίν ζών του.

ΕΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΗΘΗ Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (Μάρτιος).— Η κινηματογραφική εταιρεία U. F. A. άνήγγειλε ότι κατασκευάσει μίαν ταινίαν η όποια θα παραμείνη άληθοήτος και η όποια θα πραγματοποιείται περί του παγκόσιμου πολέμου. Η κατασκευή της ταινίας, η όποια συνίσταται από τρεις πράξεις και την όποιαν άπέκτησεν ήδη διά της Γερμανίας, ο συνδυασμός Μέτρο-Γκόλκωτον, κατασκευάσθη μουσικά έπι ποίν διάστημα τώρα. Ως βέσις της κινηματογραφικής ταινίας ελήφθησαν τα επίσημα άρχετα της Γερμανίας, οι παραγωγές της όμοιας έπιμνημον άρχετες ότι ο παγκόσιμος πόλεμος εκτυλίσσεται όλος άντικειμενικός επί της οδόνης.

Το πρώτον μέρος θα δείξη τον άγώνα περί έπικρατήσως ήρωδ της κυρηξέως του πολέμου, ο όποιος φαίνεται εις τους έξοκλισμούς, έπειτα έρχεται η κινητοποίησης και η κήρυξις του πολέμου, αι κυριώτερας μάχαις της γιγαντιαίας σφοδρέως, και η ήττα της Γερμανίας. Αί νίκαι του Χίντεμποργκ εις το Άνατολικόν μέτωπον θα ζωγραφισθούν πληρόστατα. Το δεύτερον μέρος θα παρουσίωσιν τον ενάεμιον πόλεμον και τον πολέμον τον όποιον διεξήγον τα Γερμανικά ύποβρυχία.

Το τρίτον μέρος θα πραγματοποιείται περί της άνακαχής, της περιόδου της επανάστασος, της εγκαταστάσος της Δημοκρατίας, και της άναγεννήσος, της νέας Γερμανίας.

Ο Ίσακ Μπλούμηνθαλ, άντιπρόσωπος της περιφήμου έπιχειρήσως «Περιφήμου Ηθόσοις» η Φάιμος Πλάιτες, έδήλωσεν ότι η ταινία άποτελεί έν ιστορικόν έγγραφον μέγιστης σημασίας.

Ο ορόλος της «Αμερικης εις τον πόλεμον, έδήλωσεν, θα δεκνύνεται κατ' άντικειμενικόν τρόπον. Προσέθεσεν ότι η ταινία θα είναι άπληλαγμένη από προπαγάνδαν και θα παρασθθή εις όλας τας συμμαχικάς χώρας όπως και εις την Γερμανίαν και Αμερικην.

Η κινηματογραφική εταιρεία U. F. A. είναι Γερμανική και ύποτίθεται ότι λαμβάνει έπιχορήγησιν υπό την Κυβέρνησιν του Βερολίνου.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

«Ο «Κινηματογραφικός 'Αδελφ» έν τη πεποιθήσει ότι έξυσηρετά τα συμφέροντα και την πρόδον του έν Έλλάδι κινηματογράφου, θα δημοσίωσιν ποίν εύαρίστος και έντελος ώφρατον έπιστολάς άπευθυνόμενος προς αυτόν, δια τα όποιον θα εκτίθενται αι γνώμαι των δι' όφρατον έπιχειρηματιών των Άθηναϊκών και Έπαρχιακών Κινηματογράφων έν σχέσει με το όλο σφζήτησιν έν τη Βουλή κατατεθέντων Διάταγμα περί Κινηματογράφου. Παρακαλούνται μόνον οι κ. κ. Διευθυντάι κινημ. έπιχειρήσων, όπως αι έπιστολάι τον ελαιουστρομαι και να εκτίθενται με όλίγας λέξεις αι καταστροφαί αι όποιαι θα προέλθωσιν εκ της έφαρμογής του Διατάγματος. Το σχετικόν Διάταγμα έδημοσιεύθη εις το προηγούμενον τεύχος.

Δημοσιούμεν εκ καθήκοντος; την πρώτην έπιστολήν διαμαρτυρίας.

Κύτος Διευθυντά

Λαμβάνοντες άφορμήν από το άρθρον σας άρ' ένός δια του όποιου εσχομιάζετε το νομοσχέδιον περί κινηματογράφων και από τούτο το μείνον του Διατάγματος άρ' έτέρον αισθανόμεθα την ύποχρέωσιν όπως έπιβεβαιώσωμεν τας όρθής παρατηρήσεις τας όποιας κάμειτε εις το έν λόγω άρθρον σας. Πράγματι αι κινηματογραφικά έπιχειρήσεις δεν δύνανται να άνθίξωσι επί ποίν έναντι τοιούτων περιουσιών πικρύν δε προσώστροτον αι έπιχειρήσεις των έπαρχιών και των συνοικιών της πρωτευούσης. Ημείς τουλάχιστον εν Νέε Ιωνία και άνευ της ισχύος του δημοσιένθιτος νομοσχεδίου και μόνον δια του ύπερβολικού φόρου τον όποιον καταβάλλωμεν λυπούμεθα καθήμενώς μέχρι τοιούτων σημείων ώστε να σκοπεύμεθα έν πρέπει να συνεχίσουμε την έπιχειρήσιν μας η όχι. Κοι άν συνεχίσωμεν ήδη αυτήν το πράττωμεν διότι έλπίζομεν εις ελάττωσιν του φόρου άρ' ένός και εις καλύτερον μέλλον των έργασίων μας άρ' έτέρου, τώρα που έπίρροσον ο χερίων.

Νομίζομεν κ. Διευθυντά ότι το καθήκον μās έπέβαλε να οά; γράψωμεν την παρούσαν διά να ήνωσώσωμεν εις τον άγώνα των όποιον διεάγεισ ύπερ του κινηματογράφου. Δεν άμφιβάλλωμεν δε ότι και οι λοιποί συνάδελφοι θα σπεύσωσιν να πράξωσιν το ύδιον.

Μετά τιμής

Ι. Ριζογιαννόπουλος και Σία

Διευθυνται και ιδιοκτήται του κ.ηματογράφου «Καπείς» Ν. Ίωνίας (Ποδαράδ ή).

Έν Ν. Ίωνία τη 30 Μαρτίου 1927

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Φ. Ναζλόγλου (Κων/πολιν).— Παρακαλούμεν άποστείλατε μας έκτενη άνταπόκρινον περί της κινηματογ. καταστάσος της πόλεως σας, άναφέροντες έν αυτή τοίς κινηματογράφους και τας έργασίας των ως και τον κινηματογραφικόν γυμνασιον την θείαν της Fanamet έν Τουρκία κλπ. κλπ.

Γ. Νικητόπουλον (Καβάλλαν). Συστημένη έπιστολή διεμβάσθη Σ. Φ. Κινηματογράφου με τας δεούσας ουσάσεις.

Άνταποκρίτην (Θεσσαλίην). Άγαμίζομεν εκκαθάρισαν. Παρακαλούμεν έπισπευσάσαι.

Σωφρονιάδην (Μυτιλήην). Έργάσιον ταχέουσιως, παρακαλούμεν δε να συμπεσφωθήτε. Συνδρομή κ. Ζουζούλη έλήφθη, ενχαριστούμεν.

Β. Δρόγαν (Κοζάνην). Δελτιον έσάλλη.

Μαργερίταν (Πειραιά). Έξεφαρνήσας σας η' εκπλήσσει. Γράματι μας τουλάχιστον.

ΠΡΙΓΚΗΠΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

Πρωταγωνιστής ο Νόρμαν Εξερ

TAINIA THS AMERICAN FILM — ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΓΚΛ».

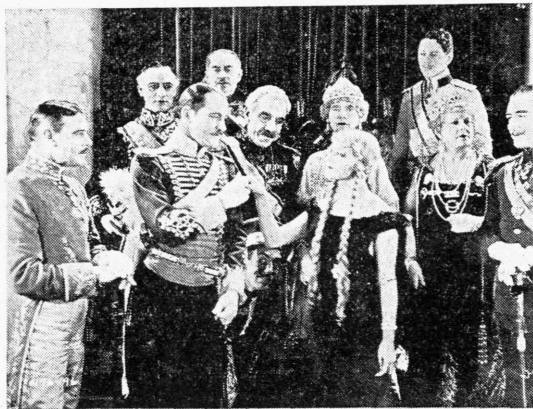
Από τίνων μινών αι σχέσεις του Βασιλείου της Μαυριτανίας μετά του Βασιλείου της Νορβίας δεν εύρισκον το εις πολύ καλόν σημείον. Συχνά συνοσιακά έπεισοδία και συγκρούσεις είχαν έκταραζονε τας σχέσεις των δύο κρατιών μέχρι τοιαύτου σημείου ώστε να μη υπάρχει πλέον άλλη διέξοδος εκτός του πολέμου. Το βασίλειον της Μαυριτανίας περισσότερον φιλοσηλικόν προσεδάθει να απόφυγη με κάθε μέσον μίαν τοιαύτην περιπέτειαν ενώ τουναντίον η Νορβία φιλοπόλεμος και εκδικητική επέμεινε εις την πλήρη ικανοποίησιν και την λύσιν των διαφορών της με την γείτονα επικράτειαν, διά των όλων. Εις την κρίσιν αυτήν στιγμήν το βασίλειον της Μαυριτανίας κατέφραγεν εις ένα μέσον άποτελεσματικόν. Και διά ν' αποφυγή τον άναπόφευκτον πόλεμον προτείνει εις το βασίλειον της Νορβίας όπως το διάδοχος και πρίγκηψ της Μαυριτανίας Βόρις νυμφευθή την νεαράν πριγκίπισσιν της Νορβίας Φλαβίαν.

Η πρότασις εγένετο με ευμένειαν δεκτική από τον Κάρολον πρίγκηπα της Νορβίας και θεϊον της Φλαβίας. Ούτος όμως γνωρίζων τον άστατον χαρακτήρα του Βόριδος συμφωνεί μόν κατ' άρχην εις την πρότασιν, δηλοϊ όμως ότι εν ή περιπτώσει ο Βόρις άπεκρούει την προτεινομένην λύσιν θά εκήκνυτε άριστέως τον πόλεμον επικρατούν συγχρόως την ευθύνην ήου πολέμου εις τον Βόριδα. Ο Βόρις δέχεται εν τούτοις να νυμφευθή την Φλαβίαν καιτοι δέν την έγνώριζε καθόλου. Η άποδοχή του Βόριδος άγγελθείσα έπισήμως εις την κυβέρνησιν της Νορβίας επροκάλεσε ευμένη έντύπωσιν εις τον λαόν και ιδιαίτερος τον πρίγκηπα Κάρολον ο όποιος κατόπιν τούτου άπέφασκε να έπισκεφθή την πρωτεύουσιν της Μαυριτανίας μετά της άνευρίας του πριγκηπίσσης Φλαβίας προκειμένου έντός όλίγου να γίνουσι και οι γάμοι. Πράγματι η πριγκίπισσα Φλαβία και η άκοιουθία της φθάνουν μετά ένα μήνα εις την Μαυριτανίαν όπου την υποδέχεται ο πρίγκηψ Βόρις.

Η Φλαβία εινε ένα κοριτσι της μόδας με κομμένα μαλλιά και πολύ όμορφο. Επιθυμούσα όμως να κρύψη από τον μέλλοντα σύζυγόν της την όμορφη της μόνον και μόνον διά να έξασκηθώσιν αν θ' άγαπηθή από αυτόν, βάσει μία περσοχία και μεταμφιέζεται όσο μπορεί πάλ άσχημα διά να φαίνεται σαν κόρη παλαιών άρχόν και όπισθοδρομική.

Αι ήμέραι του γάμου έν τούτοις πληθαίνουν και ο Βόρις ήρχισε να μετανόη διά την συγκατάθεσιν που έδωσε, να λάβη σύμφων μιά άσχημη και όπισθοδρομική πριγκίπισσα. Ένα βράδυ ενώ έκαινε περιπτό μέσα εις τον κήπον τάν άνακτόρων εύίσταται άίφνης άπέναντι μιάς νέας όμορπισσας της οποίας κα θελκτικά ματια τον έγούητευσαν. Μη γνωρίζων την ταυτότητα της νέας την έπλησίασε και ήρχισε να ερωτοπληρή με αυτήν ύποθέσων διηπόκειται περί νέας της άκοιουθίας της πριγκηπίσσης Φλαβίας. Η νέα ή οποία δέν ήτο άλλη από αυτήν την πριγκηπίσσαν με την πραγματικην της μορφήν δέν άπέκρυψε από τον Βόριδα το αίσθημα που ήρχισε να την κα-

ταλαμβάνη σε λίγο εύτυχής διά την άγάπην του μέλλοντος συζύγου της εύρίσκειται μέσα στην άγκυλιά του. Η βραδυά ήτο μαγευτική και οι δύο νέοι όπως εκάθηντο εις τα μαρμαρένια σκαλοπάτια του κήπου μέσα εις το μεθυστικόν περιβάλλον των λουλουδιών που τους περιτοίχων ειχαν λησμονηθή τελείως μέσα εις την ρέμβην των μελιτονικών

των όνειρων. Και οι δύο νέοι δέν έξύπνησαν από την ρέμβην των παρά μόνον όταν ήρχισε να ροδίξει ή άγνή και να άνατέλλη ή ήμέρα των γάμων. Άλλ' ο Βόρις μη άνατόπιν τούτου άπέφασκε εις νυκτερινής σεσιήνος το πρόγνωσας εις το πρόσσωπον του μνηστής άδυνατεί να δεχθή σωπον της πραγματικής της Φλαβίας γάμου και άνείπαι τον μετά της πριγκηπίσσης Φλαβίας γάμου και άνείπαι διαραρήθην να την νυμφευθή. Το γεγονός προέξενσε να διαπληθύνη μετά των έπισήμων του όπο μάλλον καθόσον ο Βόρις ειχε υποδεχθή την πριγκηπίσσαν έπισήμως και δέν έξεδήλωσε καμίαν δυστολίαν έξ άρχης. Και οι άπεσταλμένοι του βασιλείου της Νορβίας, δέν έγνώριζαν και αυτοι που να άποδόσουν την αφηνδιαν άγνην του πριγκηπίσσης Βόριδος. Η προσβολή ήτο μεγάλη και ο πρίγκηψ Κάρολος και ο θεϊος της Φλαβίας έγινεν έξω φρονών μόλις έμαθε το γεγονός. Ο πόλεμος ήτο πλέον άναπόφευκτος διότι μία τοιαύτη προσβολή μόνον με όμμα ήτο δυνατόν να πλυθή. Έν τώ μεταξύ ο πατήρ του Βόριδος έπιθύσων να σώση το μικρόν του Βασιλείον διατάσσει καθαίρειν ν του υιού του ο όποιος άκολουθώς έξωρίζεται έξω από τα σύνορα της πατρίδος του.

Η τύχη όμως του Βόριδος ήτο σκληρά. Τήν ήμέραν της καθαίρεσός του συναντάται έν νέου με την πριγκηπίσσαν Φλαβίαν την όποιαν άναγνωρίζει μεταξύ των έπισήμων. Και άντιλαμβάνεται τότε ότι η γυναίκα την όποιαν άγαπήσεν ήτο αυτή ή ίδια η πριγκηπίσσα Φλαβία. Ητο όμως άργά διότι η καθαίρεσις ειχε γίνει και η συνουσία των άπληγαγε πλέον διά την σκληράν έξορίαν. Ο Βόρις

αισθάνεται διά πρώτην φοράν μίαν βαθείαν θλίψιν να τον καταλαμβάνη και εινε άπαρηγόρητος διά την άπώλειαν της άγαπημένης του. Τώρα ο μόνος του πόθος και ή ζωηρότερη έπιθυμία του εινε να επανεύρη την γυναίκα που άγαπήσεν έστω και με κίνδυνον της ζωής του. Εις μίαν πόλιν γεωτικώς επικρατίας ο Βόρις φρουρείται από ισχυράν δύναμιν στρατιωτών έντός μιάς επαύλειος. Δέν εινε πλέον ο πρίγκηψ Βόρις. Εινε ένας άπλος θνητός φυλακισμένος. Ένας όμοιος έραστής.

Άλλά και ή Φλαβία δέν έμεινε άσυγκίνητος από τον άγαπημένον της. Ο Βόρις της προς τον Βόριδα την κείμενη μη δύναται να μείνη μακρόν αούτο και μίαν ήμέραν κατορθώνει κρυφίως να τον πλησιάση. Άτυχώς όμως γίνεται άνεπιτητή από την φρουράν ή οποία κατά διαταγήν της Αούλης την άναγκάζει να έπιστρέψη εις τα άνάκτορα όπο άποσπάζεται και νυμφευθή τον μικρότερον άδελφόν του Βόριδος.

Η Φλαβία εινε άπαρηγόρητος, διότι δέν δύναται να άρηθθή να ύπακουση εις τας διαταγές των οικείων της. Με μεγάλη λύπην άναγκάζεται να ύποκύνη εις το μοιραϊόν καιτοι ή καρδιά της ήτο ήδη δοσμένη εις τον Βόριδα. Έν τή άπελπίσει της σπεύδει να είδοποιή τον άγαπημένον της διά την άπόφασιν των βασιλέων, διαβεβαιούσα αυτόν συγχρόως ότι ή άγάπη της δέν θά σβήση ποτέ. Ο Βόρις πρό των γεγονότων άναγκάζεται να λάβη σοβαράς αποφάσεις και ήρχισε να καταστρώνη σχέδια προς ματαίωσιν του γάμου της άγαπημένης του με τον άδελφόν του. Εις την δύσκολον αυτήν στιγμήν ο έρως των δυναμίων και του έμνηστευτος άφάρτος. Και μίαν νύκτα χωρίς να διατάξη διά την τύχη του και άδιαφορών διά τα έμπόδια που ήτο δυνατόν να συναντήη πηγή από το παράθυρον και δραπέτευει. Χωρίς να χάζη τότε καιρόν ύπνευσε ένα άλογο και σπεύδει όλοταχώς εις την πατρίδα του άπορητισμένο; να διεκδικήση την εκλεκτήν της και διας του.

Εις την Μαυριτανίαν ο λαός πανηγυρίζει την ήμέραν των γάμων του πρίγκηπου μετά της πριγκηπίσσης Φλαβίας όλοι ειναι έτοιμα και έντος όλίγου η άκοιουθία μετά των έπισήμων φθάνουν εις την εκκλησίαν διά να τελεσούν το μυστήριον του γάμου. Αι πρώται διατυπώσεις της τελετής έχουν γίνει ήδη και δέν ύπολείπεται πλέον παρά ή ύπογραφη των συμβολαίων εκ μέρους των μελλονύμφων, Άφνης εσέρχεται ο Βόρις και προχωρεί με άποφασιστικότητα εις το μέσον του ναού. Και χωρίς να χάζη καιρόν διακηρύττει την άγάπην του προς την Φλαβία και δηλοϊ ότι ο γάμος της μετά τον άδελφού της δέν ειναι δυνατόν να γίνη. Η Φλαβία ή οποία ήτο περιάλυπος πρό ο ίγου αισθάνεται μίαν άνέκφροστον χαράν εις την εμφάνισιν του Βόριδος ο όποιος μετ' όλίγων χάρις εις τας εξηγήσεις τας οποίας έδωσε και χάρις εις την άγάπην που ειχε προς αυτήν γίνεται μετ' όλίγου σύζυγος της.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΛΟΝ ΣΑΝΕΥ

Ο Λόν Σάνευ μιάς έχει ουνθύσει πλέον εις μεταφυσικά θάματα όστε ή υποδοχίμν ν' άναμεινωμεν ότι όποτε εις αούτο χωρίς να έκπλαγώμεν.

Εις μίαν νέαν ταξίαν του τιτλοφορούμενου ο «Άγνωστος» ο Λόν Τόναυ θα εμφανισθή άνευ χειρών. Έλλείπει δε τούτων χρησιμοποιοει τούς πόδας του.

Επιτόπως προπονοίσει μεταξοποιείται τα κάτω όκρα μετ' άπόδειξιν επιδεικτικώς, όπιων έγχειρίζεται με αούτα περιούλωλν και εργαζόμενος όδει να έπρόκειτο περί άρτιεμπεδος ανθρώπου.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

DAG FILM Co	Αθήναι	1-4-1927	Μέχρι	30-9-1927
S. Στρακόλο			1-4-1927	> 30-3-1928
Γ. Ζουρβίλλης	Μονιήνη	2-4-1927		> 30-9-1927
Καίη Ρουσόου	Θεσσαλονίκη	1-4-1927		> 30-6-1927
Αίκας Φάμ	Αθήναι	1-4-1927		> 30-9-1927

ΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Υπάρχει εις τον κινηματογράμον συνταγή της συγκινήσεως; Αναμφιβόλος να!

Ταως μάλιστα χείρι αυτής της συνταγής ο κινηματογράφος σήμερα θεωρείται άσυγκρίτως άνώτερος του θεάτρου όπο έποινε δραματικής έκφράσεως.

Ο διάσημος Ρώσος σκηνοθέτης Μποντουόβουκν έχει ειδικόν μέσον δι' ου κατορθώνει να προκαλέη την συγκινήσιν ή την μελαγχολίαν ή τον τρέμον των ήθροποιών του. Άλλ' ως τον άψήσωμεν να μάς διηγήθθ ο ίδιος την άλουσιτήν συνταγήν δι' ης προκαλεί τας μεταπτώσεις της φροισινομαίας των καλλιτεχνών.

«Η ύστασις έκάστης νοστρησίας εινε τοιαύτη όστε ν' άναποκρίνετοι εις μερικά συγκινήσεις έπιρροές. Κατ' έμή ή άποτελεσματικότης έξ αυτών εινε ή μουσική, την χρησιμοποιοει δε περισσότερο από κάθε άλλο μέσον.

Εις το τελευταίον μου φιλμ «Βαλένσια» κατέφραγα και πάλιν εις την μουσικήν διά να τονώσω την δραματικήν δύναμιν των όποκειών μου. Έπιειραμάτοια δηλαδή έπι μίαν άκόμη φοράν, επί της πρωταγωνιστίας μου Μάε Μούραυ την συγκινήσιν είθροσιν της μουσικής. Διέταξα να παίθων ένώπιόν της καλλιτέγνης πλείστα μουσικά τεμάχια έντελής διαφεροτικά μεταξύ των και έπροέτα καλώς ότι ή μουσική ήτας προεκλεί την καλλιτέραν έξοτερικεινών του συνασπιδμάτου της Μούραυ ήτο ή τραβιάτα του Βέρδι.

Από την Ιταλίαν αυτήν όπεραν εδιάλεξα μερικά τεμάχια, έκαστον άναποκρίνόμενον εις κάποιο αίσθημα το όποιον όρεϊτε να έκφράση. Διά τών γνωστοτέρων θλιβερών μουσικών της Τραβιάτας έπέταξα θάυμασια να προκαλώ την μελαγχολίαν και τούς άναστενγυμούς της, όπως άντιστρέφως προεκάλει τον τρέμον ή την γαλήνην της, άναλόγως τών άπαιτήσεων του όρόλου της.

Αν και ή μουσική άποβαίνει εύεργετική δι' ημάς τούς σκηνοθέτας ύπάροχον περιουσίας κατά τις όποιας μάς βοηθά έλάτιστα, π. χ. δεαν έχομεν να κάμωμεν με καλλιτεχνώς άνεπιδικώσους, ή ύπερκενός καλλιτεχνίας τας όποιας πολλάκις ή μουσική επηρεάζει περισσότερο από όσο πρέπει.

Η ΚΙΝΗΜΑΤ. ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Κινημ. Όπερά.—Με πρωτοφανή επιτυχίαν προσβλήθησαν α'Η βασιλίσσα των περσιών και ο μαυιαν Ραούκς» και εις 2α βιολών «Ο λευκόθως του Βόλγα» με επιτυχίαν.

Κινημ. Μελέν.—Προβλήθησαν «Η πυργοπόποινα του Αλβανού» και «Η τελεινία τον Ρομανού» με ήντρίφισθη.

Κινημ. Μαζίν.—Προβλήθησαν τα έργα «Παρ' όλην ν' άτιμιασθή» και «Σύναν» με την Λία ντι Ποιτι.

Κινημ. Αδάμπα.—Προβλήθησαν «Ο χαλδόνιος άνθροπος» και με μεγάλη επιτυχίαν «Η μεγάλη ποιήση».

Κινημ. Μοτέργ.—Προβάλλεται με επιτυχίαν «Ο πρίγκηψ άπάχη» με τον Άλμπερτιν.

Κινημ. Έτουάλ.—Προβλήθησαν (2α βιολών) «Μία πλουσία οίκογενία» με τον Λάρολν Αούδ, και «Γυναίκα του πόσου» με την Πόλα Νέργκ.

Κινημ. Ένλαϊε.—Με άφάνταστον επιτυχίαν προσβλήθη το έργο «Πρίγκηψ και κοκότια» με τον Βίλλυ Φοίς. Έπίσης προσβλήθη «Η Σιωπή».

Κινημ. Ανόξεμπου.—Προβλήθη ο θρίαμβος του Σαρκλό «Ο χρυσόθερας». Επίσης ο «Παις και Παισών εις τον έβρ. δαμο σόναν».

Κινημ. Σίκ.—Προβλήθησαν ο «Μιχαήλ Στρογκόφ» με τον Μοσκόβιν και «Εις τον κλωνόν των ζεόντων» με τον Μοσίταν.

Κινημ. Κισατέ.—Προβλήθη διά δευτεράν φοράν το έργο «Le diamant rose». Επίσης «Ο Ναυτάς».

Φαίδων Ναζιλύλου

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΩΣ ΘΕΑΜΑ

ΠΩΣ ΤΟΝ ΒΛΕΠΟΜΕ ΚΑΙ ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΒΛΕΠΩΜΕ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΚΑΙ Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Δεν γνωρίζω, αν οι άναγνώστρια που διάβασαν το προηγούμενο άρθρον εις το οποίον ώμιλούσα για την αισθητική επίδρασι των ελαφρών αισθηματικών έργων του κινηματογράφου, εις την ψυχήν του ελληνικού κοινού ποιά γνώμη εσχμάτισαν γι' αυτό. 'Οπωσδήποτε αν ο πάροχος μερικόν που δεν συμμερίζεται διωσδιόλου τας άπόψεις του, αυτό δεν σημαίνει τίποτε διότι το άρθρον αυτό έγράφη για την 'Ελληνική Κοινωνία γενικώς, μέσα εις την οποίαν περιλαμβάνεται ή μεγάλη μάζα του 'Ελληνικού λαού με όλα τα ήθη και έθιμα και διας τας κοινωνικάς του παραδόσεις και από της άπόψεως αυτής ή γνώμη ότι ο 'Ελληνας θεατής του κινηματογράφου είτε άρσενικός είτε θηλυκός, δεν ήμπορει να ένοση την πραγματική έννοια μιας ελαφράς αισθηματικής ταινίας, είναι άπολύτως όρθή.

Δεν είναι όμως αυτός μόνον ο λόγος, διά τον οποίον ή ιδική μας Κοινωνία διαφέρει ή καλλίτερα απέχει πολύ άπό τις κοινωνίας των άλλων έθνών από άπόψεως νοημοσύνης, μορφώσεως και χαρακτήρος.

'Οσοι παρακολουθούν τακτικά τους κινηματογράφους δεν έχουν παρά να προσέξουν λίγο περισσότερο στις λεπτομέρειας των έργων διά να αντίληφθούν και οι ίδιοι την άπελειπτική διαφορά που ύπάρχει μεταξύ της ιδιότητος μας και της ξένης κοινωνίας. Και επειδή δεν θέλω να κώμω τους άναγνώστας να χάσουν την ουσία των έργων που θα ίδούν εις το έξής γιά να επιστήσουν την προσοχήν των εις τας λεπτομερείας τους συνιστώ να προσέξουν εις τας σκηνας των άθλητικών έργων. 'Εκεί θα ίδούν ότι ο σκηνοθέτης δεν άποβλέπει εις τό να παρουσιάση τον ήρωισμόν ως συνεικονία ενός άγρίου μίσους ή ως εκδήλωσις εμπάθους εκδικήσεως, αλλά προσπαθεί κυρίως να έξευγενήση εις τα μάτια των θεατών και τα πλέον απάνθρωπα και βάρβαρα ένοσιμα του ανθρώπου με τό πνεύμα του ήπιοταμού με τό οποίον χαρακτηρίζεται ο σκηνοθέτης. Αυτό συμβαίνει κατά κανόνα εις όλα τα άθλητικά κινηματογραφικά έργα και τα λαϊκά και τα άριστοκρατικά. Και προτού αναφέρω μερικά παραδείγματα επί του προκειμένου καλόν είναι να πώ μερικά λόγια για τόν άθλητισμό και την επίδρασι του προξίνου διά τόν άνθρωπον.

Ο άθλητισμός είναι κατά βάθος 'σωματική και ψυχική 'υπερσσία' που πραγματωείται με την κατάλληληπροπόνησι του άτόμου εν συνδυασμώ με την ψυχική άγωγή. Ειμαδέτης γνώμη της 'σωματικής άγώγης'ως ψυχική δεν ήμπορει να όνομασθή άθλητισμός. 'Ενας άθλητής άλλως τε διακρίνεται κυρίως από την ευγένειαν των αισθημάτων και όχι από την δύναμιν των σωματικών του χαρακτηρισμάτων. Διότι εν τούταις περιπτώσεσι όλοι οι άχθοφόροι που σηκώνουν 150 και 180 όκάδες στους ώμους των με την εύκολία που σηκώνουν οι άλλοι ένα πακέτο, είναι άθληται. Και αυτοί που σπάνουν ποτήρια με τό δύναμι των και λυγίζουν αίθερα άπάνω στα χέρια των ήμπορει να πη κανείς ότι είναι άθληται άδιάφορον αν παρεκλείουν μέσα στην ψυχήν των τα πλέον βάρβαρα και

λην την αντίστασιν των φυλάκων εις τό πεδίον, της στιγμήν που ο Γκαλιό Καλιόμος και άμφιταλαντευόμενος βίσκεται άπάνω του ταύρου. Η Ντολρέξ όρνη και ή 'να έξοφς σκοτώνει τό ζώον και τότε φωνάζει την άτιμίαν του Καράλλο. Ο Καράλλο γιουγκάσεται και έκδιώκεται, ενώ ή Ντολρέξ χειροκόπεται. 'Ο Γκαλιό μανθόνει ότι ο Καράλλο δεν ήταν παρά ένας φίλος με την Ντολρέξ. Και έτσι κανένα σύννεφο δεν θα επισκιάση την προσεχή ένωσίν των.

πλέον κτηνώδη ένστιμα του ανθρώπου. Δυστυχώς αυτός τους ανθρώπους συνειθίζομε έμείς ακόμη να τους θεωρούμε άθλητάς αν όχι έπισήμως, τούλάχιστον εκ συνήθειας διότι πολλοί εξ' ήμών γνωρίζουν φυσικά ποία είναι τα πραγματικά χαρακτηριστικά ενός άθλητου. Δεν ήμπορούμε όμως να πάρωμε ως δεδομένο την αντίληψιν ότι έμείς για τους πραγματικούς άθλητάς δια να ισχυρισθώμε ότι και τό ελληνικό λα'ι κό κοινόν τους φαντάζεται άπως τους φανταζόμαστε κι' έμείς. Διότι είναι γεγονός ότι ο λαός έδωσεν ύψις τήν ήρωισμόν με τον δόλον πείσμα που φανερώσει την κακήν από άπόψεως ψυχισμού, ανατροφών των ιδιικών μας λαϊκών στρωμάτων.

Πάρτε οι άνδρες σκηνην θέλετε από τας ταινίας που προβάλλονται εις τους κινηματογράφους. Θα παρατηρήσετε ότι οι άντίπαλοι πάντοτε σχεδόν μετρούνται μόνοι των άδιάφορον αν ο ένας εξ' αυτών έχει 30 όπαδούς και ο άλλος είναι μόνος.

Εις τα επεισοδικά έργα είναι συνηθέτατες ή σκηνας εις της οποίες ο ήρωος του έργου συμβαίνει να πέση εις τά χέρια κακοποιών. 'Εάν προσέξη κανείς καλλίτερα θα παρατηρήσει ότι ούδέποτε σχεδόν επιτίθενται όλοι μαζί εν εντίον ενός καιτοι αν ο θ' ήτο συμφορέτερο γιά τους κακούργους προκειμένου να ξεκάνουν μια ώρα άργότερα και εύκολότερα ένα έπικίνδυνον διώκτην των. Τούναντίον επιτίθενται ένας ένας ή αν δύν συμβή από παραμελείου όλοι και αφήνουν τόν δυνατώτερον να κεντηθή με τόν τολμηρόν έπισκέπτην. Φθάνει δι' μέχρι τούτου σημείου ο σεβισμός των κακούργων προς την δύναμιν και τον ήρωισμόν του άλλου ώστε όταν ίδούν ότι ο σπαδός των ήκται σπιδύδουν να εκφράσουν τόν ένδοξότατον των ύπερ του έντου. Αυτό πιθανόν να μη συμβαίνει άλλως διόλου όπως τα βλέπομε εις τους κινηματογράφους. Τό γεγονός όμως είναι ότι ο σκηνοθέτης έπί δόκει να διαπαιδαγωγήση τό κοινόν και τούτοις τρέπον ώστε από τό έξευγενήση τα κακούδια ένστιμα προσπαθεί να τούς τι έξευγενήση πράγμα που τό μοιρολόγιον σχεδόν πάντοτε. 'Απόδειξις είναι ο ήπιοταμός χαρακτήρ των πολιτισμένων λαών που διεπλάσθη χάρις εις τα διάφορα παιδαγωγικά μέσα ένα έθνος τό ποία είναι και ο κινηματογράφος. Τι νομίζεται ότι θα συμβή εις ένα ελληνικό καταγώγιον όπου θα συνέτιζοτε να συμπληρή ένας άγνοστος με κανένα τακτικό θ' μών; 'Απλούστατα θα έπετραν όλοι οι φίλοι και θα τόν εκόκονατο.

Δυστυχώς είναι άδύνατο τό 'Ελληνικό κοινόν να αντίληφθή την σημασία και να έντυπώσθι σέ μολιά τον τας ήθδικάς αυτ'άς λεπτομέρειας ενός άθλητικού φίλμ διότι όν άντεγράφη με τας ιδέας του ήπιοταμού και δεν έγαλουχήθη με τα καλά παραδείγματα του άθλητισμού.

Εις τό Δουσενοργφ της Γερμανίας γίνεται κάθε χρόνο ειδικά παιδικά έκθέσεις των όποιων ο σκοπός είναι άρ' ενός μόν να μορφωθούν οι γονείς εις την άντροφήν των παιδιών των και άρ' έτέρου να παιδαγωγηθούν τα παιδιά κατά τούτου τον τρόπον ώστε να συνειθίσουν από μικρά εις τό ευγενή αίτήματα. 'Εκεί συρρέουν κάθε χρόνο από όλα τα μέρη της Γερμανίας χιλιάδες παιδιά και παρακολούθουν μεταξύ άλλων σκοπός είναι ή έμπότισις εις την ψυχήν του παιδιού, του μίσους κατά της κακίας. 'Υπό τούταις συνθήκας είναι φυσικόν όταν τα παιδικά αυτά μεγαλώσουν και άποτελέσουν τό νόημον κοινόν της αυριαν, να ήμπορουν να έννοσούν τα φίλμ που βλέπουν και να βγάδουν μόνα των τό ήθικόν συμπέρασμα που περικλείει κάθε ταινία. Αυτό έννοσεται συμβαίνει εις Γερμανίαν. 'Ενώ έδώ...

Θ. Τού ακριβώς

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ "ΣΠΛΕΝΤΙΤ",

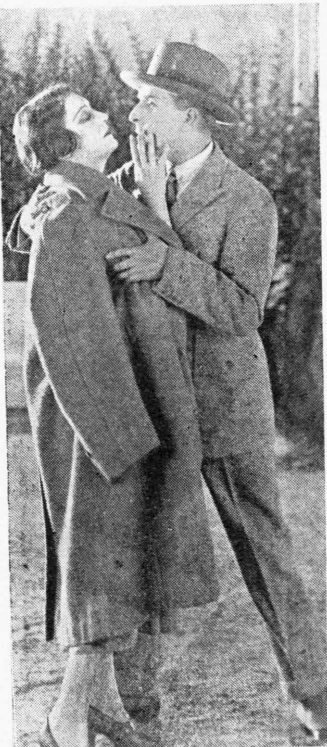
'Αθήνα 3—10 'Απριλιου 1927

ΑΝΤΟΥΑΝΕΤΤΑ ΣΑΜΠΡΙΕ

Πρωταγωνιστής ο Γκαμπριέλ Γκαμπριό

ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΣΙΝΕ ΟΡΙΑΝ — ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΓΚΛ»

'Ο Ζερμαίν Σαμπριέ είναι διοικητής μιας μεγάλης Τραπεζής εν Παρισίους της οποίας την έμπορικη και οικονομική του εργασίας και την ούζυζόν της αισθάνεται εν τούτοις προς αυτόν μίαν έκτίμησιν βαθύαν και διαστάζει να τόν έγκαταλείψη. Και τήση φανερά την ελευθερία της δια να έχη την συνειδησί της ελαφράν. 'Ο Ζερμαίν εκείνον τό θράδν που άπέφρασε ή 'Αντουανέττα να φύγη με τόν Ρενέ ήτο εις τό Λονδίνον εις τό γραφεόν του Ζαμιάν, προς τόν οποίον είχε μεταβή και προτείνου την άγοράν των εκ'άσων γύρω από τας περιελαφοφόρους πηγές του. 'Ο Ζαμιάν όμως άρνεεται να τάς πωλήση. 'Ο Ζερμαίν άντιλαμβάνεται τότε τα σχέδια του Ζαμιάν και γίνεται έξω φρενών. Βλέπει με μεγάλην του λύπηνα να καταστρέφεται ή περιουσία του και σκέπεται περισσότερον την γυναίκα του παρά τόν έαυτό του. Εις τό διάστημα αυτό ή 'Αντουανέττα λαμβάνει ήδη ένα εισιτήριον πρώτης θέσεως εκ μέρους του Ρενέ και ένα σημείωμα εις τό οποίον της γράφει ότι όλα είναι έτοιμα διά να φύγουν. Τήν τελευταίαν όμως στιγμήν αθάει συντετριμμένος ο Ζερμαίν εις τό σπίτι του. 'Ο Ζερμαίν μόλις κατορθώνει να την ιδή στήν τάξιν. Μετά τινας στιγμής διασταμού της αναγγέλλει τέλος πάντων ότι είναι κατεστραμμένος και ότι ο Ζαμιάν είναι ο έκτελεστής της καταστροφής του.

Η όμορφιά της 'Αντουανέτας σκορπίζει παντού την γοητεία και προκαλεί ένδοχως αντίζηλιαν μεταξύ των άριστοκρατικών κύκλων του σαλονιού του Ζερμαίν. Εις μίαν χορευτικήν επερίδω που έδιδε μίαν ήμέραν ο Ζερμαίν ο 'Αντουανέττα δεχεται τας επιθέσεις ενός άλλου τραπεζίτη Ζαμιάν εκφύρου μισήλικος ανθρώπου ο οποίος είχε μεγάλας επιχειρηματικές σχέσεις με την τράπεζαν Σαμπριέ. Η 'Αντουανέττα παρ' όλην την άσπαθειαν της καρδιάς της ήρνήθη να συγκρατησθή εις τας παρακλήσεις του Ζαμιάν, ο οποίος όμως τώρα ήσθάνετο περισσότερον τον πόθον της κατακτήσεως της παρά άλλους. Και διά να επιτύχου αυτό που έπιθυμούσε δεν έδωσε να καταστρέφου τό πλέον άτιμη σχέδιον έναντίον του ούζυζου της 'Αντουανέτας. Μεταξύ των κυριωτέρων έπιχειρήσεων του Ζερμαίν ήσαν οι περιελαφοφόροι πηγαί του Ουδεσκάρ των οποίων τό μέλλον προοιωνίζετο άριστον. 'Ο Ζομιάν διά να καταστρέψη τόν Ζερμαίν σπείδει ν' άγοράσθι όλες τας πλησίον των εργασιασίων εκτάσεις με τόν σκοπόν να περιορίση την άξίαν των πηγών και να επιτύχου την έκπαισιν του μετώχων της τραπεζής Σαμπριέ. 'Ο Ζερμαίν άγνοστος άγνοσν ακόμη τό γεγονός σκέπεται εκ παραλλήλου να έκτεκνήη την εκμειτάλευσιν των περιελαφοφόρων πηγών του Ουδεσκάρ και προς τόν σκοπόν τούτον προτείνει εις κάποιον βαθύπλουτον Ρενέ Ντανιέν να διαθέσθι μεγάλα χρηματικά ποσά διά την έπιχείρησιν. 'Ο Ρενέ εν τούτοις γνωρίζων την ύπόθεσιν και προβλέπων σόντομον καταστροφήν του Ζερμαίν άρνεεται την πρότασιν. Κατά τό διάστημα όμως αυτό ο Ρενέ γνωρίζεται με την 'Αντουανέττα την οποίαν άγαπά τρέλλά και κατορθώνει να άναγαγηθή. 'Ενα ζωηρόν αισθηα έρωτός άναπτύσσεται πολύ γρήγορα μεταξύ των δύο αυτών άνθρώπων τό οποίον καταλήγει εις την άπόρασιν να άλληλοπαθηθούν. 'Αλλ' ή 'Αντουανέττα καιτοι δεν άγαπά

τόν ούζυζόν της αισθάνεται εν τούτοις προς αυτόν μίαν έκτίμησιν βαθύαν και διαστάζει να τόν έγκαταλείψη. Και τήση φανερά την ελευθερία της δια να έχη την συνειδησί της ελαφράν.

'Ο Ζερμαίν εκείνον τό θράδν που άπέφρασε ή 'Αντουανέττα να φύγη με τόν Ρενέ ήτο εις τό Λονδίνον εις τό γραφεόν του Ζαμιάν, προς τόν οποίον είχε μεταβή και προτείνου την άγοράν των εκ'άσων γύρω από τας περιελαφοφόρους πηγές του. 'Ο Ζαμιάν όμως άρνεεται να τάς πωλήση. 'Ο Ζερμαίν άντιλαμβάνεται τότε τα σχέδια του Ζαμιάν και γίνεται έξω φρενών. Βλέπει με μεγάλην του λύπηνα να καταστρέφεται ή περιουσία του και σκέπεται περισσότερον την γυναίκα του παρά τόν έαυτό του. Εις τό διάστημα αυτό ή 'Αντουανέττα λαμβάνει ήδη ένα εισιτήριον πρώτης θέσεως εκ μέρους του Ρενέ και ένα σημείωμα εις τό οποίον της γράφει ότι όλα είναι έτοιμα διά να φύγουν. Τήν τελευταίαν όμως στιγμήν αθάει συντετριμμένος ο Ζερμαίν εις τό σπίτι του. 'Ο Ζερμαίν μόλις κατορθώνει να την ιδή στήν τάξιν. Μετά τινας στιγμής διασταμού της αναγγέλλει τέλος πάντων ότι είναι κατεστραμμένος και ότι ο Ζαμιάν είναι ο έκτελεστής της καταστροφής του.

Η 'Αντουανέττα αισθάνεται την στιγμήν εκείνην μίαν ζωηράν συμπάθειαν προς τόν ούζυζόν της και άποφασίζει να μη τόν έγκαταλείψη. Και έκπεφροσμένη μίαις στιγμής τρέχει εις τόν κήπον και συναντά τόν άγαπημένον της προς τόν οποίον λέγει ότι της είναι άδύνατον να τόν άκολουθήσθι.—Θά ήτο άναδρία τού λέγει να τόν άφίσω τάχα.

'Ο Ζερμαίν άπληρομένος πλέον από την έπιχειρησιν του καταστροφην κρίσεται ν' αυτοκτονή. Εις την κρίσιμον όμως αυτήν στιγμήν εισέρχεται ένας φίλος του ο οποίος τού λέγει εύρημα τά χρήματα που του χρειάζονται.

'Ο Ρενέ είναι τού λέγει διατεθειμένος να καταβάλη όσα χρήματα χρειάζονται διά την πληρωμή των μετώχων. Εις τό άκουσμα του όνόματος Ρενέ, ο Ζερμαίν έγινε κατακίτρινος. Γνωρίζων τας προσπάθειας του όπως κατακρήση την γυναίκα του, άντιλαμβάνεται άμέσως την αίτίαν. Η λύτη και ή άπελειπσία του Ζερμαίν είναι τώρα ακόμη μεγαλύτερα. Βλέπει επί πλέον μετά την περιουσίαν του να χάνη και την γυναίκα του. Αυτό κυρίως τό εκόσισε παρά πολύ. Εις την είσοδον του Ρενέ εις τό γραφεόν του μόλις κατορθώνει να συγκρατησθή τόν έαυτό του. 'Εν τ' μεταξύ έξω από την τράπεζαν έχουν συγκεντρωθή οι καταθέται και έπιμένουν να εισπράξουν τά χρήματα

των. 'Αφ' ετέρου εις τὸ διπλῶν γραφεῖον ὁ Ζαμάν μετὰ τὸν μετόχου τῆς τραπέζης ἀναμεινόμενος ἐξηγήσει ἀπὸ τὸν Ζερμαῖν. Ἡ θέσις τοῦ δικτυοῦ Σαμαρῆ εἶναι δυσκολοτάτη. Βλέπει καθαρά διὰ τὴν ἄμικτον πλεκτάνην τὴν ὁποῖαν τοῦ ἐστῆσαν ἐστέρητο γῶμα ἀπὸ τὴν γυναῖκα του. Ὁ Ρενὲ πλῆρως εἰς τὴν μεταξὺ εἰς τὸ γραφεῖον καὶ γράφει ἕνα τῶν ἐκ' ὀνόματι τοῦ Ζερμαῖν. Αὐτοὺς ὅμως ἀρνείται νὰ τὸ δεχθῆι ὑπομνησόμενος ὅτι τὰ χρήματα αὐτὰ δὲν ἦσαν τῆρα. Εἰς τὴν κρίσιν αὐτὴν σιγῆν γυρίζει καὶ ἐρωτᾷ τὴν γυναῖκα του ἀν μπουεὶ νὰ τὰ δεχθῆι. Ὁ Ρενὲ τῆς κάνει νεύμα νὰ εἰπῇ ναι. Ἡ 'Αντουανέτα κάνει καταφατικῶς τὸ κεφάλι τῆς καὶ ὁ Ζερμαῖν τὰ δέχεται. Τὴν σιγῆν ὅμως ποῦ ἐπιχειρῆ νὰ υπογράψῃ τὸ σχετικὸν χρονωτικὸν ὁμολόγον ἐρωτᾷ πάλιν τὴν γυναῖκα του.

—Μπουὲ νὰ υπογράψῃ αὐτὸ τὸ γράφι; Σκέψου 'Αντουανέτα ὅτι μετὰ τὴν υπογραφή μου αὐτὴ κινδυνεύω μὰ ὁ δόλοληρ ζωὴ τιμίου παρελθόντος.

Ἡ 'Αντουανέτα πρὸς σιγῆν κάνει νὰ πῇ ναι ἀλλὰ πρὸ τοῦ ὁ Ζερμαῖν τελειώσῃ τὴν υπογραφή του ἢ 'Αντουανέτα βγαίει μιά φωνὴ καὶ περὶ λυλὸν ὄμιλος. Ὁ Ζερμαῖν τὰ κατάλαβεν πλέον. Δὲν τὸν μέλει παρὰ νὰ τεθῆ εἰς τὴν διάθεσιν τὸν μετόχου. Διὰ τελευταίαν φωνᾷ ὁ Ζερμαῖν περὶ ἀπὸ τὸ χέρι τῆν 'Αντουανέτα καὶ τῆς λέγει.

—Διάλεξε ἢ ἐγὼ ἢ αὐτός.

Ἡ 'Αντουανέτα μετὰ τινὰς διαταγὰς καὶ ἀμφοτελευτήσις κλίνει εἰς τὴν ἀγκαλίαν τοῦ συζύγου τῆς. Ὁ Ζερμαῖν αἰσθάνεται τὴν ἄνοιαν τοῦ ἑαυτοῦ τὴν ἄνευγνῆτα. Εἶναι πλέον δυνατός. Δὲν τὸν τρομάζει τίποτε. Ὁ Ρενὲ ἐν τούτοις ἐπιμένει εἰς τὴν προσφοράν του.

—Τώρα ποῦ ἔχω τὴν γυναῖκα μου ἀπαντᾷ ὁ Ζερμαῖν δὲν φοβόμαι κανένα.

Καὶ πράγματι μετ' ὀλίγον μπαίνει μέσα εἰς τὸ γραφεῖον ὁποῦ τὸν ἀνέμεναν οἱ μετόχοι. Ἀφ' οὗρου τὰς διαμαρτυρίας των καὶ τὰς παρατηρήσεις των ὁ Ζερμαῖν σηκώνεται ἀπὸ τὴν θέσιν του ἵερως καὶ μετὰ ἄρως σταθερὸν λέγει ὅτι θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς τραπέζης τὴν ἀπομνηστικὴν του περιουσίαν, τὰ κοσμητικά τῆς γυναίκος του καὶ τῆς γαίας τοῦ Οὐσκάρο. Εἶτα εἰ λέγει ἀρχετὰ διὰ νὰ καλύψῃ τὴν χρεῖα.

—Δὲν εἶμαι ὅμως ἐγὼ ὁ δημιουργὸς τῆς καταστροφῆς προσέθετε. Εἶναι ὁ κ. Ζαμάν ὁ ὁποῖος ἠγόρασε τὰς πρῆξ τὸν πηλὸν γαίαν διὰ νὰ με καταστρέψῃ καὶ νὰ μοῦ πάρῃ τὴν γυναῖκα. Καὶ ἰδοὺ ἡ ἀτόπησις. Καὶ ὁ Ζερμαῖν βγαίνει ἕνα γάμμα ἐνὸς γραφεῖου μυστικῆς ἀπονομίας εἰς τὸ ὄνομα ἀπεδεικνύον τὴν ἐνοχίαν τοῦ Ζαμάν. Οἱ μετόχοι πισθύντες ἀπὸ τὴν τιμωρία τοῦ Ζερμαῖν ἀνεύθυναν πᾶσαν τὴν ἐμποροσύνῃν των πρὸς αὐτὸν δηλώσαντες ὅτι εἶναι προθυμοὶ νὰ διαδῶσαν καὶ ἄλλα κεφάλαια. Ὁ Ζερμαῖν δυνατός πλέον σπεύδει καὶ περὶ ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖον τὸν Ζαμάν καὶ μετ' ὀλίγον εὐρίσκει τὴν ἀγκαλίαν τῆς γυναίκος του.

—Τώρα ποῦ σ' ἔχω κοτὰ μου ἀγάπη μου, τῆς λέγει, σ' ἕνα χρόνον θὰ ἔχω σὲ τὴν διάθεσιν μου διπλασία περιουσία ἀπ' αὐτὴν ποῦ ἐτάσσαμε.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΑΙ

Μία ἀσκηνὶ τοῦ φίλου κ' Ἰωάννου Γουὸν ἐνὸς ἐκινηματογραφεῖου εἰς τὰ ἐν Κομβέρ Σιτι δούτιον τῆς «Μέτρον-Γκολδουίν» μετεδόθη ἐπιχειρηματικῶς ἐκ τοῦ Λὸς 'Αντρέας εἰς τὴν Νέα γ' Ὑόρκιν μετὰ τὸν πλέον ἐπιτυχίαν ἀπ' ἐπιπέδου.

Ἡ μετεδόθησις ἀποκρίθη 7 Σεπτὶ τῆς ὥρας. Σημειώσεται ὅτι ἡ πρώτη ὄρα καθ' ἣν ἐκινηματογραφικὴ ἑταιρεία μετεχειρίζεται τὴν ἐπιπέδου-τογραφίαν διὰ νὰ διαδιδῶν μακρὰν τῆς ὄψεως ἀσκηνὸν αἰτινας εὐφραίνονται ἐν τῷ σταδίῳ ἐκτελεθῆσθαι.

Ἡ πρωτοβουλία αὐτῆν τῆς «Μέτρον-Γκολδουίν» ἔδωκεν ἀποτέλεσμα τὴν πᾶσαν ὄρα καθ' ἣν ἐπιχειρηματογραφίαν ἐν δύνανται τινὰ εἶπη οὕτω πρὸς τὸν ὁκοπὸν ἀμέδου διαφωτιστικῶς τῶν ταινιῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς λιπέως των.

ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

* Ἀντὶ νὰ φωτογραφισθεσθε, νὰ κινηματογραφησθε!

Ἐάν θέλετε νὰ ἔχετε ζωντανὴν καὶ αἰωνίαν ἀνάμνησιν τῶν γάμων σας, τῶν βαπτίσεων καὶ τῆς ζωῆς τῶν παιδιῶν σας, τῶν εορτῶν ποῦ γίνονται σπῆτι σας καὶ συγχρόνως νὰ πλουτίζετε τὰς ἐσπερίδας σας μετὰ γοητευτικὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος; διὰ τῆς κινηματογραφικῆς προβολῆς τῶν προγενεστέρων εορτῶν σας.

ΕΡΑΣΜΕΥΤΙΚΑΙ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

Δοκιμάσατε τὸ ταλέντο σας καὶ ἐξοικωθῆτε στὴ βωβὴ τέχνην, γυρίζοντες μιά σκηνὴ ὀλίγων μέτρων ἢ ἕνα μικρὸ σενάριο, φτιαγμένον ἀπὸ σὰς τοῦς ἴδιους, ἐπιάνω σὲ ρολοὺς τοῦς ὁποῖους καταλαβαίνετε ὅτι μπορεῖτε νὰ ὑποδιωθῆτε. Αὐτὸ τὸ μέσον διὰ σὰς καταρτίσῃ πολλὴ καλλιτέρα ἀπὸ κάθε ἄλλο γιὰ νὰ μπορέσετε ἐγκαίρως νὰ προσληφθῆτε σ' ἕνα «γύρισμα» ταινίας, ὅταν μετ' οὐ πολλοὶ κεφαλαίουχοι μας ἐνδραρυνόμενοι ἀποφασίσουν νὰ ἰδρῶσουν καὶ ἐν 'Ελλάδι στούνιου.

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΝΟΒΑΚ

Ἐὐδὸς Θεμιτοκλέους 2;

* Ὁργανώσαν σύστη τὴ λήψεως τοιούτων ταινιῶν, οἰκονομικὸν, δύνανται μετὰ εὐθυνότητας τιμὰς νὰ «γυρίσῃ» τὰς ταινίας σας, προσφέροντες δωρεὰν μετὰ τὰς ταινίας σας καὶ 6 φωτογραφίαις διαφόρων σκηνῶν τῆς ἐκλογῆς σας ἐκ τῶν ἐν τῇ ταινίᾳ.

Διαθέτει ἐπίσης, ἐπι ἐλαχίστῳ ἐνοικίῳ μηχανὰς προβολῆς πρὸς χρῆσιν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ προβάλλουν τὰς ταινίας σπῆτι των κατὰ τὰς εορτὰς τῶν.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

* Ἐξαιρετικῶς ζωηρὰ ἢ παρελθούσα κινηματογραφικὴ ἔβδομας τῆς πόλεως μας. Ἐκτὸς τῶν ἐξαιρετικῶν προγραμμάτων παρατηρήθη καὶ τὸ ἔξῃς: ὅτι ὀλόκληρος ἡ Ἰσπανία μετὰ τῆς πραγματικῆς τῆς ταυρομαχίας, τοῦς τορναδότῃς, τοῦς ἀπομνηστικῆς, τοῦς χορευτὰς καὶ τῆς ἀνταλονοῦς τῆς; μετὰ τῆς χαρακτηριστικῆς μαντίλης των τὰ περισσότερα ζωντὰν πραγματικά, προτείλουν τὴν περιεργίαν τοῦ κόσμου.

Εἰς τὸ 'Ιντελ καὶ τὸ Πάνθηον ἐπι παραδείγματι προσβάλετο ἡ ἀπὸ πολλῶν ἀναμενόμενὴ ταινία «Κόρμεν» ἐκ τοῦ μυθιστορηματοῦ τοῦ Προσπέρ Μερμιέ μετὰ τὴν ὑπέροχον Ρακὴλ Ἀλιέρε. Τὴν ταινίαν ἐνοικώθησαν καὶ μετὰ τὸ σχετικὰ τραγούδι τῆς ὄπερας εἰς μὴν τὸ Πάνθηον ἡ κ. Κορηλία Ζαρεθόπουλου καὶ ὁ κ. Μουλλάς, εἰς δὲ τὸ 'Ιντελ ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βλαχοπούλου.

Εἰς τὸ 'Αττικὸν μιά πραγματικὴ Ἰσπανικὴ εορτὴ. Ἐάν εἰς τὸ ὄλον πρόγραμμα προσετίθη καὶ ὀλίγοις Ἰσπανικῶς διάκοσμοις μετὰ τῆς σχετικῆς σεραπνίτης, καὶ τὰ κομρὶ ὀνομαζόμενος θὰ ἐνὸμιζε ὁ κόσμος διὰ εὐρίσκειται εἰς τὴν Ἀνδαλουσίαν. Ταινία Ἰσπανικὴ; ὑποθέσεως μετὰ τῆς ὄπερας ἄρως ταυρομαχίας καὶ πρὸ παντὸς τῆν ἑλληνικῆς καλλοῦς πρῶτοναιοντιαν Πρηνόλια Ντῆ, μανδολινατά, Ἰσπανικὰ τραγούδια ὑπὸ τῆς κ. Φίνας Βλαστάρη, τραγούδια Ἰσπανικὰ καὶ ἰταλικὰ ὑπὸ τῶν κ. κ. Γιάννη Ἀγγελόπουλου καὶ Π. Ἐπιτροπῆ, χοροὶ Ἰσπανικοὶ ἀπὸ ἕνα ὄρατο ζευγάρι Ἰσπανῶν, κίθάρης, κλαρινέτες κλπ. Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦσαν ἕνα θαυμάσιον σύνολον διὰ τὸ ὅποσον ἡ Διεύθυνσις τῆς Σινε' Ὁραῖν ἀξίσει ἕνα ποῦν μὲν ἔργον καὶ πρὸ παντὸς διότι διεήρησε τὰς συνήθειαις τιμὰς.

Διόλου δὲν ὑπέστησαν εἰς προβολὴν ὠραίων ταινιῶν καὶ εἰς συγκέντρωσιν κόσμου καὶ τὰ ἄλλα κινηματοθέατρα. Εἰς τὸ Μοντιὺλ προσεβλήθησαν καὶ ἀπὸ δύο σὺν ὄνομα ἐπὶκαὶ τὸ ὠραῖον ἔργον «Πλοίαρχος Ρασκάς» μετὰ ἕνα εἰσθητικὸν εἰς τὸ ὄρατο Πάλλας ἢ «εὐκατὰ διαπρῆτα» «Περικλήσινα Ρεσπανίκα» καὶ εἰς τὸ Σπλάντιτ τὸ «νέοτατον ἔργον»—μόλις ἐτελείωσε καὶ οὐκ ἐπροβλήθη ἀκόμη εἰς τὴν παρτίδα του τὸ Παρλοῖ—'Αντουανέτα Σιμπριε' τῆς σκηνοθέτου κυρίας Ζερμαῖν Ντυλάκ. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ὠραίου αὐτοῦ ἔργου δημοσιεύεται εἰς ἄλλην σελίδα.

Οἱ οἰκονομικοὶ κινηματογράφοι κατὰ τὴν παρ. ἔβδομα δὲν ὑπέστησαν εἰς προβολὴν ὠραίων ἔργων. Οὕτω εἰς τὸν κινηματογράφον Μαγρεῖν προσεβλήθη τὸ μεγαλοῦργον «Νιμπελοῦγκεν», εἰς τὸ Ἀντὺλετιον «Ο' ἀριθ. 13» μετὰ τὸν Ριχ. Νεϊξ, εἰς τὸ Καρπίε τῶν Ποδαράδων «Τοδικὴ τραγωδία», εἰς τὸ Α.Ο.Δ.Ο. «Ο' ἀνευστρέβιλος τοῦ θανάτου», εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν «Ἡ Μουσουλμάν» καὶ εἰς τὸν Παρθενῶνα τῆς Καλλιθέας «Ἡ νῆσος τῶν πειρατῶν» μετὰ τὸν Πῶλ Ρίχτερ.

* Ἄξια ἰδιαίτερας προσοχῆς ὑπὸ τοῦ κινηματογραφικοῦ κόσμου εἶνε ἡ ἀπὸ σήμερον δημοσιευομένη μεγάλη ἔρευνα τοῦ «Κινηματογραφικοῦ Ἀδελφῶν» ἐν σχετικῇ μετὰ τὴν λειτουργίαν ὄλον τῶν Ἀθηναϊκῶν λαϊκῶν κινηματογράφων ἀπὸ τὸν Πειραιῶς. Εἰς τὴν ἔρευναν αὐτὴν εἰς τὴν ὁποῖαν θὰ συμπεριληφθῶν καὶ οἱ πλέον ἀνομιμακροσύναι κινηματογράφοι τῶν δύο πόλεων, θὰ ἀναφερεταὶ ὁ τρέπος τῆς λειτουργίας ἐνὸς ἐκάστου κινηματογράφου, τὸ μόνον, ἀι μηχανικῶν τῶν ἐγκαταστάσεις, αἱ ταινία τὰς ὁποίας προβάλλει, ἡ μουσικὴ του, ἡ καθάρσιος του κλπ. κλπ. Ὁ «Κινηματογραφικὸς Ἀδελφός» ἀναθέσας τὴν ἔρευναν αὐτὴν εἰς ἰδικὴν συντάκτην του ἔδωκεν πλήρη ἐλευθερίαν εἰς αὐτὸν νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του καὶ κάθε ζήτημα τὸ ὅποσον ἀφορᾷ τὴν λειτουργίαν ἐνὸς κινήτου, νὰ ἐπιανεῖσθαι τὴν τάξιν καὶ νὰ καυτηρήσῃ τὴν ἐκμετάλλειαν. Ἡ ἔρευνα αὐτὴ πρέπει νὰ τυχῇ ἰδιαίτερας

προσοχῆς ὄχι μόνον ὑπὸ τοῦ κινηματογραφικοῦ κόσμου ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀυτονομίας τῶν Πόλεων.

* Ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Π.Ε.Κ. καταβάλεται ἰδιαίτερα προσοχὴ ὄπως τὸ εἰς Κοινοβουλευτικὴν ἔπιτροπὴν παραπεμφθὲν Διάταγμα περὶ κινηματογράφων, τροποποιούμενον, καταστῆ ὄσον τὸ δυνατόν ἐφαρμοσίμων χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ καὶ ζημίας εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἐκ τῶν ὁποῖων ἀποζοῦν χιλιάδες ὀλόκληροι οἰκογενεῖων. Ἐπίσης; παρηγγέλλθησαν εἰς ἑδικὴν καλλιτεχνικὴν ἐργασίαν τὰ διακριτικὰ σήματα τῶν μελῶν τῆς; Ἐνώσεως, τὰ ὁποῖα θὰ εἶνε θαύμα τέχνης; πλοῦτος καὶ σοφιστικῶς καὶ τὸ ὅποσον θὰ φέρῃ ἕκαστον μέλος εἰς τὴν κομμοδόχου του. Ὡς δὲ ἐβεβαίωσε καὶ ὁ Πρόεδρος κ. Τριανταφυλλοῦ τὰ μέλη τὰ φέροντα τὸ σῆμα τοῦτο θὰ ἔχουν πλῆν τῶν ἄλλων καὶ δικαιώματα ἐλευθέρας εἰσοδῶν εἰς ἕνα τὰ δημόσια θεάματα τῆς Ἑλλάδος.

Liedthe

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

Κινημ. Χὰϊ Ἀλῆρ.—Ἡ προβολὴ τοῦ ἔργου «Πάλλας μετὰ τὴν ὄραϊαν Ὀθρῆν» Ντινφλὸς ὁμοίως μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ συνεκέντρωσιν πολλῶν καὶ ἐλεγκτικῶν κόσμων.

Κινημ. Ὀλυμπια.—Κατὰ τὴν λήξασαν ἔβδομαδα προσεβλήθη τὸ ἀπὸ ἀνρὸς διαφημιζόμενον ἔργον «Κινητὸν διασῆμον σκηνοθέτου Κλάρενς Μπρόουον τῆς First National, καὶ μετὰ προαγωγίαν τῆς Νόρμα Τάιλματ καὶ τὸν Ρόναλντ Κόλμαν, τὸ ὅποσον ἐπιπέδου.

Κινημ. Σπλάντιτ.—Προσεβλήθη τὸ «Νισέβο» μετὰ τὸν Σαρλ Βανὴ καὶ τὴν Αἰλίαν Χολ Ντάβις.

Κινημ. Ἥλιος.—Προσεβλήθη ὁ «Κινητὸς ἄνθρωπος» μετὰ τὸν Λὸρ Τόαντι.

Κινημ. Ἡλύσιος.—Προσεβλήθη τὸ αὐτοεἶδὸς ἔργον «Ἀνθρωπος τῆς ἐρήμου» μετὰ τὸν Μίλον Σιλ. Ε. Βενεζίνος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Κινημ. Λευκὸ Πύργον.—Προσεβλήθη τὰ ἔργα «Ἡ τραγωδία μετὰ τὴν Ἐνν Πόρτεν καὶ Ὁ τίος τοῦ Ζορζὸ Λον Ν» μετὰ τὸν Νιούγκλας Φαίνομαγας.

Κινημ. Ἀθηναῖον.—Προσεβλήθησαν «Ο' ἐκφυγὸς» μετὰ τὸν Φάιντ καὶ «Ἐξ ἠμέρας ἔστος καὶ ἄρως».

Κινημ. Διονύσια.—Προσεβλήθησαν «Ἡ ἀσκήσις δούκισσα καὶ τὸ κροσόν» καὶ «Μπαμπὰς μετὰ τὸ στατι» μετὰ τὴν Αἰλίαν Χάρβετ.

Κινημ. Πατέ.—Προσεβλήθησαν «Τὸ ὄραμα τοῦ ταυρομάχου» καὶ «Ἡ προκατὰ τοῦ Λοιδίνου». Προσοχῆς; «Σταυρὸς καὶ Μάουζερ».

Κινημ. Ἀλμπρα.—Προσεβλήθη τὸ ἔργον «Τιτ, ὁ βασιλεὺς τῶν ἀλητῶν» μετὰ τὴν Ἐνν Πόρτεν.

Κινημ. Πάλλας.—Προσεβλήθησαν τὰ ἔργα «Πλατωνικὸς ἔστος» καὶ «Ο' ἀποδότης».

Κινημ. Ἀττικόν.—Προσεβλήθη εἰς ἐποχὰς τὸ ἔργον «Οἱ τρεῖς Σωματοφύλακες».

Κινημ. Φοίνιξ (Γουόμας).—Προσεβλήθησαν «Τὰ μαῦρα ὄρα» καὶ «Ἡ χώρα τῶν μοστηρίων».

Κινημ. Κεντρικόν, Ὀλυμπια, Ρογαγιᾶ καὶ Μεντιέρ.—Προβάλλονται πάντοτε διάφορα ἐπιπέδου. Ἄν ἀποκηρῆται ΠΑΤΡΙΑΙ

Κινημ. Πάνθηον αἰθουσα. Προβάλλεται τὰ ὄμινα; Ἡ ζήτησις μετὰ τὴν Αἰλίαν τὴν Πόρτεν καὶ τὴν Ἀ' ἐποχὴν τοῦ «Μιχαὴλ Στρουφῶν» μετὰ τὸν Μουσσῶν καὶ τὴν Κοβάκον. Προσοχῆς; «Ρωσσοῦν» ὁ Ρωσσοῦ ἐπιπορητῆς τῆς Ἐνώσεως. Κινημ. Πάνθηον. Ταράτσα. Τὸ ἴδιον πρόγραμμα, προ-

βλήθησαν «Η Ήλεια» και ή α' εποχή του «Μιχαήλ Στρογ-1 κούφ». Προσεχώς «Η τρελή Λούιζα» με την Έλλεν Ρίτσερ.

Κινημ. Γενεάλ. Μας παρουσιάζει ένα εξαιρετικό φιλμ παραγωγής 1926—27 της «Όφια» με την χαριτωμένη καλλιτέχνη Μαρία Κόρνια υπό τον τίτλο «Μια σύγχρονη Ντυμαρ» εις δύο επεισόδια και διαπρακτος κωμωδία. Προσεχώς «Φίωσις» με τον Γιάννη Γκις. **Κ. Ανδριόπουλος**

Κινημ. Πάνθεον. Προεβλήθησαν επεισόδια των έργων «Η πόρτα του θανάτου» και «Ο σιδηρός Γίγας» και αι δύο πρώτοι επεισόδια του έργου «Το άνευ οικογενείας» σημειώσαν μεγάλη επιτυχία και κομισσοροήν. Το άνωτέρω έργο άρρητον άριστην εντύπωση εις το κοινόν το όποιον δικαιοσ έντιμιά τας ευγενείς προσπαθείας του διευθυντού του κινήματ. «Πάνθεον» κ. Α. νασσιανίδη.

Κινημ. Σαυφώ. Προεβλήθησαν ή συνέχεια διαφόρων επεισοδικών έργων δύο κωμωδία Ζηκούτο και Σαυλώ το όρατον έργο «Οι χαλιβάνοι άνδρες» με τον Μίλτον Σίλς και Ντόυς Κένον το όποιον αντιθέτως με την περίφημον «Κυρία δέν με μέλλει» εομεικωσ επιτυχίαν και ήρσαν ύπερβολικά «Επίσης έκαμε έναρξιν των έργων της Σοβιετικής παραγωγής με το «Λιμάνι του θανάτου» το όποιον σχετικώς ήρσαν άν και δέν το παρακολούθησ άριστός κόμος. Προσεχώς «Σταυρός και μόνος» **Α. Σωφρονιάδης**

Κινημ. Ολύμπια. Προεβλήθη «Η σιλάβα βασίλισσα» του όποιον ή επιτυχία ύπερέβη πσσαν προδοκίαν, πληρούσασα και αύτη την άπόψη του «Συρκούφ». Επίσης προεβλήθη το έργο «Τα δόχτια της άγκυρας». Άπαν προσεχώς και άλλα άροιστορημάτα μεταξί των όποιων και την μεγάλην τάνταρ του Τσαόλν Τσάπλιν «Ο Χρονόσφωρ».

Κινημ. Αίγλη. Προεβλήθη με επιτυχία το έργο «Ιερονασάλη» «Επίσης προεβλήθη και «Το Μόντε Κάρλο». «Ιδιαίτερως θαυμάζεται ή πρωτοβουλία των διευθυνσων των κινήματογραφών της πόλεως μας διά την προβολήν ώραιών έργων της τελευταίας παραγωγής εις δέ άξιο θεματούτων συγχαρητηρίων διά τοίτο. **Γ. Ν. Ντισόπουλος**

Κινημ. Μέγας. Κατ' άπαίτησιν του κοινού προεβλήθη και διά δυνέταν φράσιν δολόκληρον το έργο «Συρκούφ» με καταπληκτική επιτυχία. Άπαν προσεχώς «Η κόρη του Ποσειδώνος».

Αιά την μεγάλην επιτυχία του «Συρκούφ» πρέπει να σημειωθή το έξής χαρακτηριστικόν συμβάν την παρ. Κυριακή. Όταν έφθασ εις Σάνθην ή τρίτη εποχή του «Συρκούφ» και την 3ην μ. μ. άνηγγέλετο ή προβολή, πλήθος κόσμου εις συγκεντρωθή πρό του ταισιου διά να προηθησθή εισιτήρια. Ησο δέ τσση ή συγκέντρωσ όσπε παρ' όλών να συμφοδύ δυοτιμήματα έκ του συνδοσισμού Εντύχως τή έτεμβαίσει της «Αισινομάς άπαιμακρόνθη» το πλήθος με ήμιας μόνον εις τσ τάμια του ταισιου.

Κινημ. Πάνθεον. Προβάλλεται ή συνέχεια του έπεισοδικακού «Το μάτι του αετού». **Σ. Καζαντζής**

Κινημ. Μέγας. Προβάλλεται το «Παιδί του όρμου» εις πέντε (άρ. 51) επεισόδια. Προσεχώς «Ο κλέφτης της Βαγδάτης», «Ρόμολα» και «Λευκή Άδεική». **Νεκ. Μαρκιδής**

Κινημ. Άττικόν. Προεβλήθη με μεγάλην επιτυχία «Ο Συρκούφ» με τον Ζάν Αντζελο.

Είς τών έτερον κινήματογράφων προεβλήθη το έπεισοδικακόν «Το μνηστρονίδες πλοίον» και ήδη προβάλλεται «Ο Σουφροδάκτυλος». **Δ. Παπαβασιλείου**

Κινημ. Άχίλλειον. Προεβλήθησαν τα έργα «Έρωσ Νικητής», «Η μάχη του Σαντιάγο», «Βασιτε» και «Ο Μιχαήλ Στρογκούφ» με πρωτοφανή επιτυχία.

Κινημ. Άργυλλά. Προεβλήθησαν «Η μονιέρα σταγιο-

μουδια», «Σχολειον έρωτος», «Ο άσωτος νιός», και «Η Άγνη Σουζάνα». **Π. Μαλικιώσης**

Κινημ. Θεοσις. Προεβλήθησαν τα έργα «Η γυναίκα με τής 4 μάσκα», «Το Ιπποδρόμιον Νιάνιελ» και «Έκείναι υπό ύποψοφρον» με τον Μενζού.

Κινημ. Πάνθεον. Προεβλήθησαν «Η κόρη με την ακούδα», «Οι έχθροι του έρωτος» και «Μπαροκ».

Κινημ. Ωρίων. Προεβλήθησαν με άράντασιν επιτυχία «Η Άνατολή» με την Ζακομλίνα, «Εγώ τον σκότωσα» με την Νευφιός και «Ο πάτρο Σαυλώ» με τον Τσαπλιν.

Η διεύθυνσις του άνωτέρω κινήματογράφου εις άξια θερωμάν συγχαρητηρίων διά την προβολήν τοισιτων έργων, άποδεικνυίει δέ ότι διά να εύχαριστήσ το κοινόν το όποιον την τιμή δέν φείδειται ουδέμιας διαπάτης. **Β. Δρούγας**

Κινημ. Απάλλων. Προεβλήθησαν τα έργα «Το στέμμι» εις 6 πράξεις και «Λάκρυα βασίλισσης» με την Σβάνου.

Κινημ. Άγλαΐα. Προεβλήθη εις επεισόδια «Ο Τρωικός πόλεμος».

Κινημ. Πουλακάκη. Προεβλήθη το έπεισοδικακόν «Ανάμσα στους λύκους».

Κινημ. Πάνθεον. Προεβλήθη το έργο του Βίκτωρος Ουγκώ «Η Παναγία των Παρισίων».

Κινημ. Ίδαϊον Άντρον. Προεβλήθησαν τα έργα «Η Αλόχη των Τρωών», «Ο λευκός Σουλιανός» και «Πρός την δόξαν» με την Σβάνου.

Κινημ. Κεντρικόν. Προεβλήθησαν «Στά καμπαρέ των Παρισίων» και «Η περιπόλος της νυκτός» ή «Άιμα τοιγράν».

Κινημ. Απάλλων. Προεβλήθη το έργο «Φωιά» της U.F.A. το όποιον ή διεύθυνσις του κινήματ. «Απάλλων» διαφήμισε ότι εν Αθήναις προεβλήθη επί 30 συνεχώς ήμέρας! (;) Επίσης προεβλήθη το έργο «Γυναίκα άλλάξει».

Κινημ. Λαού. Προεβλήθησαν τα έργα «Το μουσικόν της άβυσσου», «Ο Μασοίτας Αδικοκράτωρ» και «Το ήφαίστειον».

Κινημ. Άμερικανικός. Προεβλήθησαν «Οι έχθροι των γυναικών».

Κινημ. Ντορέ. Προεβλήθη το έργο «Έρωτευμένο θαλασοπούλι» με τον Ραμον Νοβάρο.

Κινημ. Άττικόν. Προεβλήθη «Το θήμα της μοίρας».

Η ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑ
ΣΥΛΛΟΓΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ ΗΘΟΠΙΩΝ
ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Εδρίσκειται μόνον εις τα γραφεία του «Κινηματογραφικού Άδελφού». «Όσοι θέλουν να κάμουν συλλογήν τοισιτων φωτογραφιών πρέπει ν' άπευθύνονται μόνον εις τα γραφεία μας.

Φωτογραφία Διαφόρων Μεγεθών

ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

ABONNEMENTS
Grèce
Un An Dr. 150.—
Six Mois » 80.—
Trois Mois » 40.—

KINIMATOGRAPHICOS ASTIR
Revue Cinématographique Franco-Hellénique
Paraissant tous les Dimanches
Directeur Général: HER. ECONOMOS
Bureaux: 7 Rue Sophocles (Passage Pappou)
ATHÈNES - GRÈCE

PRIX DES ANNONCES
La page (Dr. 400.— (Lstg. 1.—
Pour la cou- (Dr. 500.— (Lstg. 1.5.—
verture
La ligne Dr. . . 5
4ème Année No 14

LE PROJET DE LOI SUR LES CINÉMAS

Il faut avouer qu'on ne saurait imaginer rien de plus parait au point de vue oppression des entreprises cinématographiques que le projet de loi sur le fonctionnement des cinémas, élaboré par le directeur de la police des villes au ministère de l'intérieur M. Georgiadis. Il suffit de dire que l'interdiction pour les enfants et les mineurs d'entrer dans les salles de cinéma réduit du tiers au moins le public des cinémas.

Mais ce projet est-il applicable? Il interdit l'entrée dans les cinémas des enfants de 1—10 ans. Si cette disposition n'a pas d'autre but justifiant davantage les intentions du législateur que celui d'interdire l'entrée aux garçonnets et aux fillettes de deux, trois, cinq ou huit ans, nous nous permettrons de la considérer comme pour le moins comique. Tout le monde sait en effet que les bébés de cet âge ne vont jamais au cinéma qu'accompagnés de leurs parents et ne sont d'ailleurs pas en état de suivre avec intérêt ce qui se passe sur l'écran, pour l'excellente raison qu'ils n'y comprennent rien ou à peu près. En conséquence que les films soient moraux ou non—et cette dernière hypothèse s'exclut puisqu'ils seront censurés au préalable—ils ne peuvent exercer aucune influence sur l'âme de ces enfants.

Une autre disposition interdit l'entrée aux enfants de 10—15 ans s'ils ne sont pas accompagnés de leurs parents ou de leurs tuteurs. Etant donnée l'évolution sociale des enfants de notre époque, cette disposition peut jusqu'à un certain point paraître justifiée. Mais la morale de la jeunesse ne risque certainement pas d'être atteinte par les films cinématographiques dont la plupart ont un caractère instructif. D'ailleurs, l'image la plus «décollée» d'un film ne saurait être comparée à la reproduction vivante des pires orgies sur la scène des théâtres de nos jours Et nous croyons que l'auteur du projet fait une confusion déplorable en imposant une foule de restrictions au cinéma et en laissant pleine liberté au théâtre. Car l'enfant est beaucoup plus impressionné en voyant et en entendant en même temps les scènes vivantes qui se déroulent devant lui sur la scène, qu'en regardant simplement défiler sur l'écran des images muettes.

Le projet prévoit en outre la censure pour les films. Et il impose la censure à tous les films vieux ou neufs qui doivent être projetés où que ce soit. Cette mesure est-elle équitable? Il existe actuellement des films datant de cinq et de dix ans, qui ont été projetés à plusieurs reprises dans divers cinémas populaires d'Athènes et qui sont maintenant envoyés en province au prix dérisoire de 100—300 drachmes. En vertu de quelle logique seront-ils censurés ces films qui ont été tant de fois projetés devant le public? Cette mesure n'aurait sa raison d'être que pour les films à tendances communistes ou qui desservent des

butts contraires à la sécurité de l'Etat. Pour les œuvres sociales aucune censure n'est justifiée du moment que les films de ce genre, comparés aux revues de théâtre actuellement en vogue, peuvent être considérés comme chastes et même profitables.

Voilà les objections que nous avons à formuler contre le projet. Nous voulons espérer que l'Etat prendra en considération le tort qui est fait aux entreprises cinématographiques par ces mesures injustes.

NOTRE CRITIQUE

LA FILLE UNIQUE
Production «Svensk—Heberg—Film der U. F. A.»
(Projeté à l' U. F. A. Palace)

Il s'agit d'une gentille comédie de la dernière production allemande. Le sujet est légèrement sentimental et comporte divers épisodes tantôt spirituels, agréables et amusants. Mise en scène avec beaucoup de succès par Gustave Molander, cette œuvre constitue un film capable de satisfaire le spectateur le plus exigeant.

Peut-être pourrait-on désirer un peu plus de rapidité, surtout au commencement. Parmi les scènes qui ont plu davantage il convient de faire une mention spéciale de la scène très réussie où se rencontrent les deux amoureux dans le petit café de campagne. Les vues d'après nature de la station balnéaire sont également réussies.

Véra Woronina, une jeune et assez belle artiste, l'inimitable Lydia Potetchina et Alphonse Freeland, un peu recherché, interprètent consciencieusement cet agréable film.

BEN ALI
Production «Astor Distributing — Corporation»
(Projeté au «Mondial»)

C'est une œuvre de sujet oriental qui, malgré sa remarquable mise en scène, n'a pas plu beaucoup. Cela est dû principalement au sujet qui manque d'un grand intérêt, et à la surabondance des sous-titres qui rédigés sur un ton ex grément poétique provoquent souvent le sourire des spectateurs.

La mise en scène est nettement supérieure au sujet et présente des points admirables et fort intéressants. Ramon Novarro tient le rôle principal de Ben Ali de manière assez peu satisfaisante. Cela vient probable-

ment de ce que le rôle de l'Oriental ne convient pas du tout au sympathique artiste.

Cathleen Cake est sa sympathique partenaire. L'acteur qui tient le rôle d'Amir Kayam crée un rôle très caractéristique et très vrai.

RASPOUTINE

Production «Max Newfield»

(Projeté à l'«Attikon»)

Ce film, bien qu'ayant attiré assez de monde, grâce surtout à son titre, ne nous a pas entièrement satisfaits. Le metteur en scène, entreprenant de reconstituer la vie du célèbre moine, aurait dû soigner davantage son œuvre car d'une part le sujet est très connu, circonstance qui exigeait une grande exactitude dans la reproduction des divers événements et, d'autre part, le choix et la coordination des principaux épisodes de la vie de Raspoutine n'était pas chose facile. Or le scénario de l'œuvre de Newfield, dont l'ensemble est très faible, manque d'évolution naturelle, présente beaucoup de vides et les scènes qui sont en dehors du sujet diminuent de beaucoup l'intérêt. Par contre la partie technique est presque irréprochable. Les décors sont riches, la photographie claire et l'éclairage réussi.

Parmi les acteurs, il convient de faire une mention spéciale de Max Newfield dans le rôle de Raspoutine, de Hans Mar et de Charlotte Ader.

IVAN LE TERRIBLE

Production «Mesrapon»

(Projeté à l'«Olympia»)

La cinématographie russe évolue constamment de façon très satisfaisante. Après le «Mariage d'Ours», «Potemkine», voici un autre film remarquable. Il nous donne entre autres une reconstitution très exacte de la Russie au XVIe siècle où régnait Ivan, surnommé le Terrible à cause de sa dureté. Ce rôle est tenu par Leonidow dont Askarova, qui incarne une Tsarine dégenerée et dépravée, est la digne partenaire.

LE TEMPLE DE VÉNUS

Production «Fox»

(Projeté au «Panthéon»)

Le sujet de ce film, bien que manquant d'originalité, est assez intéressant. La mise en scène, avec la reconstitution de l'antique mythe de l'Echo est riche et certains «extérieurs» sont choisis avec goût. Mais il faut reconnaître qu'il y a aussi des défauts. Mary Filbing et William Boyde interprètent les rôles principaux de ce film.

LA TRAITE DES BLANCHES

Production «Liberty»

(Projeté à l'«Idéal»)

Le sujet est des plus ordinaires mais le dénouement assez instructif. D'ailleurs il présente le phénomène assez rare pour nous autres Grecs qu'il se déroule en partie à Athènes. Mais pourquoi l'auteur a-t-

il choisi la ville d'Athéna pour centre de cet odieux trafic?

D'autre part, le caractère cosmopolite du sujet a permis au metteur en scène de présenter plusieurs vues d'après nature de Berlin, Budapest, Constantinople, Athènes, du Pirée, qui augmentent dans une certaine mesure l'intérêt du film.

Rudolf Klein Rodge tient un rôle nettement inférieur à sa valeur.

Il s'agit en un mot d'un film purement commercial dont le tapage fait dans la presse a augmenté la valeur commerciale.

PALACES

Production «Nadan»

(Projeté à l'«Idéal»)

Le luxe de la vie mondaine de la Côte d'Azur revit dans cette œuvre dont le sujet est tiré du roman homonyme de Saint Sorny. Le sujet est principalement un hymne au luxe moderne et se déroule dans les lieux enchanteurs que fréquente annuellement la fleur de l'aristocratie française. Pour ce motif le metteur en scène Jean Durand s'est efforcé de donner à son œuvre tout le luxe indispensable et il y a réussi.

Mais le film contient aussi une scène d'orage très peu commune en vérité, qui témoigne que le nouveau metteur en scène connaît bien son métier.

L'interprétation réunit quelques acteurs connus de la cinématographie française. Huguette Duiflos tient le rôle de Nadia et exhibe une foule de toilettes de grand luxe. A ses côtés se distinguent Léon Barry, Christiane Favier et Gaston Nores.

LE FANTÔME DE L'OPÉRA

Production «Universal»

(Projeté à l'«Attikon»)

Les œuvres mystérieuses ont toujours la préférence du public. Parmi les meilleurs films de cette catégorie se classe aussi le «Spectre de l'Opéra». Le sujet est adapté de l'œuvre homonyme du romancier français Gaston Leroux. La mise en scène est grandiose et il est évident que rarement de plus grandes sommes ont été dépensées pour une œuvre cinématographique.

Tout l'Opéra de Paris a été reconstruit à Hollywood avec une précision remarquable Lon Chaney, l'homme aux cent visages, était tout indiqué pour interpréter le rôle du Spectre. On ne saurait imaginer visage plus horrible et jeu plus habile. L'entrée du Spectre au bal masqué, sa première rencontre avec Christine, la course folle en voiture sont des scènes rares. Mary Filbing incarne le rôle de Christine avec beaucoup de talent. Un ensemble homogène, dans le quel on remarque notamment Norman Karry, entoure ces deux protagonistes.

Stéphane Kostia

ARTE Y CINEMATOGRAFIA

Revue Espagnole Cinématographique
Abonnement Annuel

Espagne: 10 pesetas—Etranger: 15 pesetas

BARCELONA, Calle Aragón 235, 3o